

Jesenice, dne 12. februarja 1971

ZELEZAR — GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ZELEZARNE J E S E N I C E

— Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Joža Varl — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo »Železarnja«, združeno podjetje SLOVENSKE ZELEZARNE Ljubljana — Železarna Jesenice. Telefon int. uredništvo 483, administracija 484 — Tisk CP »Gorenjski tisk«

ŽELEZAR

Seja konference ZKS železarne

Za stabilno in dolgoročno gospodarsko politiko

V današnji številki v celoti objavljamo referat, ki ga je imel na seji konference ZKS železarne, dne 11. II. inž. Tone Varl, medtem ko bomo podrobno o seji poročali v prihodnji številki.

V času, ko so vsi napor ZK in drugih politično samoupravnih organov usmerjeni k oblikovanju stabilnega in dolgoročnega ekonomskega sistema, k odpravljanju vrste deformacij osnovnih reformskih načel in drugo, je prav, da se tudi komunisti naše tovarne dogovorimo o osnovnih izhodiščih naših prizadevanj za stabilno in dolgoročno gospodarsko politiko.

Za lažje razumevanje relativno težkega gospodarskega položaja v katerem smo se znašli, je prav in potrebno, da v izogib bodočim deforma-

cijam osvetlimo nekatera protislovja preteklosti, ki so po našem trdnem prepričanju prispevala k inflacijski politiki, ustvarjala nerazumljive socialne razlike ipd., ki so močno vplivala na napete konflikte situacije v delovnih organizacijah.

Mesto črne metalurgije in politika do nje

Črna metalurgija, kot izrazita infrastrukturna gospodarska veja, kapitalno sicer intenzivna in z relativno počasnejšim obračanjem sredstev tvori osnovni potencial industrijskega razvoja. Kot taka ima povsod v svetu poseben položaj (zaščiten — ne privilegiran!) s tem, da ima na eni strani večino cen svojih izdelkov pod kontrolo, na drugi strani pa ima poseben režim glede razširjene reprodukcije, zaščite in ostalih kompenzacijskih oblik. Skratka njen razvoj je grajen na določeno gospodarsko stabilnost in dolgoročnost. Naše

železarne (še prav posebno pa železarna Jesenice) so bile vsa povojna leta nizko akumulativne, predvsem zaradi neustreznega odnosa med cenami vložnih surovin in materiala ter cenami izdelkov črne metalurgije. Plafonirane cene proizvodov črne metalurgije in postopno sproščanje cen surovinam in storitvam, so povzročale vedno večji razkorak cen, kar je povzročilo že znane poslovne izgube. Železarna Jesenice je že leta 1962 bila na robu rentabilnosti, saj je imela po zaključni bilanci le 0.16 milij. din skladov oz. ostanka dohodka. Z ukinitvijo 15 %-nega zveznega prispevka na dohodek, se je situacija za kratek čas nekoliko izboljšala. Leto 1966 kot prvo poreformsko leto in ko so se veljale reformske osnove, je Železarna zaključila svoje poslovanje z 12.7 milij. skladov. Leta 1967 in 1968 so železarne zašle v izgubo. Z uveljavitvijo prostega uvoza v letu 1967 (LBO) so bile kapacitete zaradi storniranja pogodb zasedene le 80 %. Izguba ŽJ v tem letu je bila 10.5 milij. din, kar je bilo pokrito z rezervnim skladom

(Nadalj. na 10. str.)

Vlivanje jekla v kokile v elektrojeklarni

Na prvi seji 12. 864 N din nagrad in odškodnin novatorjem

Na prvi letošnji seji odbora za novatorstvo in racionalizacijo pri delavskem svetu je predsednik odbora inž. Janez Faletič jasno nakazal nujnost, da se morajo komisije za inovacijsko dejavnost pri svetih DE, skupaj z asistenti in obratovodji bolj prizadevati za poživitev novatorstva in racionalizacije.

Neugodna je namreč ugotovitev, ki se vleče že vsa leta v tej aktivnosti kot rdeča nit, da avtorji tehničnih izboljšav ne dobivajo zadostne moralne, materialne in tudi strokovno-tehnične pomoči od pristojnih in odgovornih pri uresničevanju novatorske ideje, urejanju dokumentacije in

končne izvedbe ter objektivne ocene in stimulative nagraditve. To je neprijetna ugotovitev, ki hromi in zavira večjo razsežnost novatorske aktivnosti v naši železarski delovni skupnosti. Avtorji tehničnih izboljšav se izgovarjajo in sklicujejo na 14. člen pravilnika o izumih, tehničnih

izboljšavah in koristnih predlogih, ki ga je sprejel DSŽ na 13. seji 29. 3. 1969, kjer je jasno zapisano: »Vse strokovne službe so dolžne pomagati avtorju, da se predlog izvede in dokumentira tako kot je to potrebno.«

Slabo vpliva na poživitev novatorske dejavnosti v obratih naše Železarne tudi preveč birokratsko, administrativno zbiranje podatkov o koristih in prihrankih, ki izvirajo iz tehnične izboljšave. Zeleni zavist je na žalost še vedno neobjektivno merilo pri objektivni oceni izboljšave in stimulativen nagraditvi prizadevanja in uspešnega avtorja. Za izrazom »službena dolžnost« se pri oceni predloga in nagraditvi avtorja skriva mnogo tistega, kar zavira in hromi delovni in ustvarjalni polet novatorjev in racionalizatorjev. Vse te slabosti in pomanjkljivosti moramo z združenimi močmi in prizadevanjem vseh pristojnih in odgovornih čimprej odstraniti, če hočemo premestiti vse te težave in slabosti, ki tarejo našo gospodarsko organizacijo.

Vse pristojne in odgovorne službe v Železarni z upravo podjetja in organi samoupravljanja na čelu bodo storili vse, da se bo inovacijska aktivnost na vseh ravneh v Železarni še povečala. Pristojni in odgovorni šefi DE, obratovodje s proizvajalci in

(Nadaljevanje na 2. str.)

Otroški dodatek v letu 1971

Zahtevek za otroški dodatek morajo upravičenci nanovo vložiti do 28. februarja 1971

Po 54. členu zakona o skupnostih otroškega varstva in financiranju nekaterih oblik otroškega varstva v SR Sloveniji (Ur. list SRS št. 43/67), morajo pristojni organi vsako leto najpozneje do 1. aprila ugotoviti nanovo obstoj pravice do otroškega dodatka.

Po 74. členu zakona morajo upravičenci predložiti zahtevek in potrebna dokazila najkasneje do 28. 2. 1971, sicer se jim izplačevanje dodatka s 1. aprilom ustavi.

Upravičenci, ki že prejema-jo dodatek, vložijo zahtevek na obrazcu »Izjava v zvezi z ugotavljanjem upravičenosti do otroškega dodatka za leto 1971.« Isto velja za upravičence, ki jim je bila v letu 1969 in 1970 pravica do dodatka odrečena, pa so mnena, da jim gre pravica do dodatka v letu 1971. Upravi-

čenci, ki prvič uveljavljajo pravico do otroškega dodatka, vlagajo zahtevek na »Priglasnici za otroški dodatek« vsakokrat, ko pridobijo pravico.

Zakon o določitvi premoženjskega cenzusa, kot pogoja za pravico do otroškega dodatka in višine otroškega

(Nadalj. na 2. str.)

V januarju 1027 ton hladno oblikovanih profilov

V proizvodnji hladno oblikovanih profilov so v januarju dosegli že dolgo pričakovano in željeno proizvodnjo, in sicer 1.027 ton. Šele primerjava tega rezultata z lansko proizvodnjo nam lahko da pravo vrednost dosežene tonaže. V prvem polletju lani so z zadovoljstvom dosegali 500 ton mesečno, v drugem polletju pa je ta številka vztrajno naraščala do rezultata, ki so ga dosegli v januarju.

Sodelavci v tem obratu so s tem dokazali, da se tudi na iztrošenih strojih ob dobrem in zavzetem delu lahko doseže večja proizvodnja. Izreden uspeh sodelavcev bo, če bodo ta proizvodni nivo zadržali, ali pa še rahlo izboljšali.

Dnina Justin — Jurčič znova izboljšala svoj dosežek

Sicer nekoliko zakasnela vest, vendar pa toliko bolj razveseljiva, da je dnina Justin-Jurčič iz valjarne žice na Beli ponovno prijetno presenetila z doseženo proizvodnjo. Svoj doseženi rezultat v oktobru lani (168.620 kg) so 28. januarja na popoldanski dnini znova izboljšali. Izvaljali so 171.072 kg žice ϕ 11 in 1.150 kg kvadratnih gredic 55 mm, skupaj torej 172.222 kg proizvodnje.

Sodelavcem dnine Justin-Jurčič iz valjarne žice na Beli — dosedanjim rekorderjem — naše iskrene čestitke!

Otroški dodatek v letu 1971

(Nadaljevanje s 1. strani)
dodatka za leto 1971 določa naslednji cenzus:

— 760 dinarjev mesečno na člana gospodinjstva, če gre za osebnih dohodek iz delovnega razmerja ali drugi dohodek iz dela;

— 137 dinarjev letno na člana gospodinjstva, če gre za dohodek iz kmetijske dejavnosti;

— 137 dinarjev mesečno na člana gospodinjstva, če gre za dohodek od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti ter intelektualnih storitev.

Če imajo upravičenci in člani njihovega gospodinjstva hkrati dohodke iz dveh ali več osnov, se cenzus skupnega dohodka ugotovi tako, da se dohodki iz prvega odstav-

ka delijo s 7,6, iz drugega oz. tretjega odstavka pa z 1,37.

Otroški dodatek pripada upravičencu, če dobljena vsota po deljenju s količniki ne presega 100.

Otroški dodatek v letu 1971 znaša mesečno:

— za enega otroka 70 dinarjev,

— za vsakega naslednjega otroka pa po 95 dinarjev.

Dohodki, ki se všteto v cenzus za pridobitev pravice do otroškega dodatka:

V 3. členu zakona o višini dohodkov se odločitev o pravici do otroškega dodatka je izrecno določeno, da se mesečni znesek dohodka iz delovnega razmerja ugotavlja na podlagi izplačil, ki so jih upravičenci in člani njihovih gospodinjstev prejeli v preteklem letu.

Kot dohodek iz delovnega razmerja so v 2. členu zakona o dopolnitvah zakona v otroškem dodatku naštet: osebni dohodek, nadomestila, povračila, pokojnina in drugo. Zato je dohodek iz delovnega razmerja vsak dohodek, ki izvira iz dela. Za osebni dohodek se šteje dohodek, ki ga delavec prejema za delo v rednem delovnem času, za delo v podaljšanem delovnem času, za dopolnilno delo v lastni ali drugi organizaciji in za delo iz civilno pravnega razmerja, avtorski honorar. Dohodki, ki niso zajeti v 35. členu uredbe o otroškem dodatku, so: v dohodek gospodinjstva se ne všteto: invalidnine za telesno okvaro in dodatek za tujo pomoč in nego, otroški dodatek in prejemki, ki se po posebnih predpisih ne všteto pri ugotavljanju gmotnega stanja gospodinjstva. Taki prejemki so: vojaška invalidnina, dodatek za tujo pomoč in nego ter ortopedski dodatek po zakonu o vojaških vojnih invalidih, štipendija, vajeniška nagrada, povračilo materialnih izdatkov, kot so potni stroški, dnevnice, dodatek za ločeno življenje in terenski dodatek, kolikor ta predstavlja pavšalno nadomestilo za dnevnice in potne stroške, ne pa tudi terenski dodatek, ki ga delavec prejema za delo zaradi posebnih pogojev dela.

Delavci Železarnе bodo tudi letos vlagali zahteve za otroške dodatke v obratnih pisarnah pri personalnih uslužbencih, kjer boste dobili tudi podrobne informacije.

Vsi upravičenci, katerih konec je zaposlen v drugem podjetju, naj pravočasno prekrbijo potrdila o osebnem dohodku za leto 1970.

Da bo oddelek za socialno zavarovanje lahko pravočasno vložil zahteve za otroški dodatek pri zavodu za socialno zavarovanje, morajo vsi upravičenci vložiti nov zahtevek v obratni pisarni pri personalni uslužbenki najkasneje do 28. 2. 1971.

Tine Zen

Razpis

Odbor za novatorstvo in racionalizacije pri delavskem svetu Železarnе razpisuje sporazumno z vodstvom delovne enote valjarna Bela v okviru novatorske in racionalizatorske dejavnosti v železarni Jesenice rešitev, obdelavo tehnološkega problema:

IZBOLJŠAVA ZABOJA IN ŽLEBA ZA ŠKAJO POD TEHTNICO BLOKOV

Ta problem, ki je prisoten že od vsega začetka obratovanja, povzroča veliko krajših zastojev. Z izboljšavo drče pri vhodu in zaporo je del naloge in problema že delno rešen in večina zastojev tudi odstranjenih, vendar bi sama konstrukcija zaboja in žleba zahtevala še nekaj dopolnil in izpopolnitev, ki bi preprečevale samovoljno odpiranje zaboja ob izvlečenju in padanju ška je za zaboja.

V obeh primerih se v jami nabere toliko ška je, da je nujno potrebno ustaviti proizvodnjo in nato ročno pod zelo težkimi fizičnimi pogoji in naporu odstraniti ška jo o čistiti jamo.

Avtorji tehničnih izboljšav, ki se bodo odločili rešiti in odstraniti ta problem v naši proizvodnji, dobe vsa potrebna in podrobna pojasnila pri obratovodju valjarne bluming dipl. inž. Vladimirju Senčarju.

Za najboljše idejne rešitve tega problema razpisuje odbor za racionalizacijo in novatorstvo pri DSŽ naslednje nagrade:

1. nagrada 600,00 N din
2. nagrada 300,00 N din
3. nagrada 240,00 N din

Idejne predloge, rešitve, bo ocenila posebna strokovna komisija.

Najboljšo tehnično in ekonomsko rešitev, ki bo tudi v praksi realizirana, bo odbor pozneje obravnaval, ocenil in nagradil po obstoječem pravilniku o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih.

Odbor za novatorstvo in racionalizacijo pri DSŽ bo v soglasju s komisijo določil tudi mentorja, ki bo avtorjem tolmačil in pomagal pri reševanju problema in dokončni realizaciji predloga v praksi.

Ta razpis velja do 1. 7. 1971.

Vse rešitve te naloge naj avtorji pošljejo referentu za racionalizacijo in novatorstvo pri SEP.

Odbor za inovacijo pri DS ŽJ

Na prvi seji 12.864 N din nagrad in odškodnin za novatorje

(Nadaljevanje s 1. strani)
vzdrževalnimi asistenti in člani komisij za inovacije pri svetih DE ter odbora za novatorstvo in racionalizacije pri DS se bodo morali na tem področju bolj prizadevati.

Na 12. redni seji odbora za iznajdbe in racionalizacije je bilo priznanih in odobrenih 12.864 N din nagrad in odškodnin. To je lepo priznanje avtorjem petih idejno-teoretičnih rešitev petih razpisanih nalog in problemov, polg tega pa so avtorji treh izboljšav dobili tudi spodbudne odškodnine.

V prejšnji številki smo že objavili nagrajence petih predlogov, ki so bili nagrajeni s 3.300 N din za svoje idejne, teoretične rešitve, ki bodo dobili dodatne odškodnine po realizaciji svojih predlogov v proizvodnji.

Na letošnji prvi seji odbora za izume in racionalizacije so bili pozitivno ocenjeni trije predlogi, ki so že koristno

vedeni v proizvodnjo, avtorjem pa priznanih in odobrenih 9.564 N din.

Avtorju izboljševalnega predloga št. 1886, vzornemu vzdrževalcu v jeklarni Leopoldu BRUDARJU je bila na osnovi ocen, priporočil in prikazanih koristi in prihrankov za njegovo tehnično izboljšavo pri montaži in demontaži elektro motorjev za pogon elektrod na električni peči Lectromelt, priznana in odobrena spodbudna odškodnina v višini 2.433 N din. Avtor je že prejel 7. februarja lani za svoj dosežek akontacijo v višini 1.000 N din, zato se mu dodatno izplača še 1.433 din.

Člani komisije so dokončno ocenili tudi že izvedeno tehnično izboljšavo št. 1944 od avtorjev Franca RAVNIKARJA in Antona GROŠLJA iz valjarne žice. Na osnovi večletnih izkušenj sta rekonstruirala vertikalni zbiralec za iztirjeni valjanec, na osnovi prijave ter dodatnih izračunov in prikazov koristi in prihrankov pa jima je bila priznana in odobrena enkratna skupna odškodnina v višini 3.760 N din.

Tehnična izboljšava Zdravka CRVA in Ljute NAZIFA iz obrata Javornik I št. 1954, je bila prav tako pozitivno ocenjena in nagrajena z enkratno skupno odškodnino v višini 3.371 N din. Avtorja sta uvedla nov delovni in tehnološki postopek pri rentabilnejšem valjanju ingotov, ki se je uporabljal na progi 90 mm v kvadratne gredice 450 Ø mm. Ta način se bo lahko koristno uporabljal tudi v obratu nove valjarne žice na Beli.

Izboljševalni predlog št. 1957 avtorja Alojza STRUMBLA, obratovodja Javornika II, je bil zavrnjen, ker je brezpredmeten, strokovnjaki in izvedenci so bili mnenja, da se rebrasta pločevina ne more valjati v valjarni Javornik II iz škart pločevine.

Vsem prizadevnim in uspešnim avtorjem se v imenu uprave Železarnе in organov samoupravljanja ter tehnično proizvodnega sektorja zahvaljujemo za njihov delovni uspeh, čestitamo jim k priznanim nagradam in odškodninam, ki so jih upravičeno zaslužili.

Železarski globus

NIZOZEMSKA — 1. decembra 1970 je pričela uradno obratovati v Rotterdamu nova naprava za prekladanje železove rude iz ladij velikih nosilnosti. Novo pristanišče imenovano Europort so zgradili za potrebe in s finančnim vlaganjem treh velikih zahodnonemških železarskih družb: August Thyssen Hütte, Fried. Krupp Hüttenwerke in Mannesmann Hüttenwerke. Njegova letna razkladalna zmogljivost je 11 do 12 milijonov ton in so ga gradili tri leta. Pri polnem obratovanju lahko vsako uro razloži v poprečju 3000 ton železove rude, medtem ko je maksimum 4600 ton na uro.

SVEDSKA — Rudarska družba LKAB dobavlja svojo železovo rudo tudi poljskim železarnam. Leto 1970 jo je dobavila 500.000 ton. Do leta 1975 bodo na podlagi obstoječe pogodbe povečali to količino za štirikrat. Tako bodo leta 1975 prejeli poljske železarnе 2,1 milijon ton rude letno.

Poškodbe v januarju

Služba za varstvo pri delu nam je za prejšnji mesec posredovala naslednje podatke o poškodbah:

V železarni Jesenice je bilo na delovnih mestih poškodovanih 37 delavcev in 6 delavcev na poti v službo. Zaradi poškodb na delovnih mestih smo izgubili 684 delovnih dni, zaradi poškodb na poti pa 111 delovnih dni.

Pregled poškodb po posameznih DE je naslednji: talilnice 10 poškodb — 226 izgubljenih delovnih dni, valjarne Bela 6 — 35, valjarne Javor-

nik 2 — 60, predelovalni obrati 5—96, energetski obrati 2 — 38, vzdrževanje 7 — 135, transport 5 — 94. V upravnih službah poškodb niso imeli.

Na poti v službo so se poškodovali sodelavci iz naslednjih enot: talilnice 2 — 39, valjarna Bela 1 — 9, vzdrževanje 3 — 40, v predelovalnih obratih sicer niso imeli poškodb, pač pa so imeli 23 izgubljenih delovnih dni zaradi poškodb iz prejšnjih mesecev. Poškodb na poti v januarju niso imeli tudi v energetskih obratih, na transportnem oddelku in v upravnih službah.

Jubilanti 50-letniki

V februarju bodo praznovali petdeset let rojstva naslednji naši sodelavci:

Mirko MARTINUČ, transport — 9. februarja, Mirko ZUPAN, valjarna debele pločevine — 18. februarja, Jože SMOLEJ, splošni sektor — 19. februarja, Albin MAGAJNA, martinarna — 21. februarja, Gregor WEIS, splošni sektor — 28. februarja, Gabrijel PETERNELJ, hladna valjarna — 28. februarja in Jože PETERNELJ, žičarna — 28. februarja.

Čestitamo!

Izvršitev programa skupne in blagovne proizvodnje ter odprave v januarju 1971

Del. enota	Skupna proizvodnja			Blagovna proizvodnja			Odprava
	progr.	izvrš.	%	progr.	izvrš.	%	
Plavž	13.200	9.333	70.7				
SM jeklarna	26.650	21.360	80.1				
EL jeklarna	15.300	11.803	77.1				
Livarne	147	144	97.8	20	69	342.5	69
Šamotarna	1.560	1.307	83.8	270	448	166.—	448
TALILNICE:	56.857	43.947	77.3	290	517	178.2	517
Bluming-štel	43.800	37.932	86.6	6.500	6.462	99.4	6.430
HOP	900	1.027	114.1	900	1.027	114.1	973
Valj. žice	9.200	7.486	81.4	2.630	2.052	78.—	2.052
VALJ. BELA:	53.900	46.445	86.2	10.030	9.541	95.1	9.455
Lahke proge	3.000	3.529	117.6	600	514	85.7	509
Valjarna 2400	8.450	6.527	77.2	8.450	6.474	76.6	6.280
Jeklovlek	1.620	1.308	80.7	1.620	1.308	80.7	1.113
VALJ. JAVORNIK:	13.070	11.364	86.9	10.670	8.296	77.8	7.902
Hladna valj.	2.500	2.320	92.8	2.500	2.313	92.5	2.466
Žičarna	5.340	4.463	83.6	3.750	3.059	81.6	3.201
Željalna	865	856	99.—	850	845	99.4	782
Elektrode	900	922	102.4	885	918	103.8	840
prašek	60	50	84.—	60	50	84.—	45
PREDELOV. OBRATI:	9.665	8.611	89.1	8.045	7.185	89.3	7.334
ZELEZARNA:	133.492	110.367	82.7	29.035	25.539	88.—	25.208

Izredno slab start v januarju za vse obrate bomo čutili tudi v mesecu februarju. Pokazatelj za pretekli mesec so razvidni iz tabele: manj smo proizvedli 3.800 t grodlja, 8700 ton surovega jekla, 1700 ton valjane žice, pod pianom je debela pločevina, HVT, vlečeno jeklo in žica. Deficit v jeklu in polfabrikatu se je odražal na blagovni proizvodnji, saj je bila izvršena le z 88 %. Če ta primanjkljaj lahko nadoknadimo v obratih finalistih, pa bo težko ali skoraj nemogoče nadomestiti v primarnih obratih. O zunanjih vplivih je bil kolektiv pravočasno in dobro obveščen, imeli pa smo tudi precej internih težav in problemov: izredno težko posluževanje jeklarne po novem letu zaradi snega, okvara ogrevne peči v valjarni žice, okvara Sack škarij v valj. 2400 itn.; tem ne vsehnostim so se pridružile: pomanjkanje in izredno slaba kvaliteta starega železa, večkratno zaustavljanje peči v martinarni zaradi mazuta in nešteto manjših zastojev, tako da zbir vsega tega da slab rezultat meseca januarja.

TALILNICE: Na plavžih so imeli izredne težave pri klasiiranju rude in otežkočenem prometu zaradi snega. Na plavžih smo ob vsakokratnem pomanjkanju mazuta v železarni reducirali vsakršno uporabo. Količina aglomerata je bila nezadostna, visok odstotek vlage v razpoložljivi rudi in slaba kakovost pa je imela negativne posledice na plavžu I., kjer je količina ulovljenega prahu dosegla tudi 70 ton na dan. Tvorba nasedlin je bila takšna, da je bila občasno aktivna samo četrtina površine.

SM jeklarna je delala nekaj uspešnejše od EI jeklarne.

Zaželjeni količini jekla za patentiranje smo se približali šele v drugi polovici meseca. V poprečju nobena peč ni dosegla časa od izliva do izliva pod 7 ur. Količina tekočega in mrzlega grodlja je bila v razmerju 7.8:4, kar je zelo neugodno. Na vseh pečeh smo imeli 125 ur slepega kurjenja, od tega 52 ur zaradi pomanjkanja mazuta, preostali čas pa je posledica snega in praznika. Poprečno je obratovalo 3,47 peči/dan, ki so izdelale 3,23chg/dan in peč.

V el. jeklarni smo imeli zaradi dvomljive vrednosti starega železa (dobavitelj Libanon) 5 eksplozij, pri čemer je bil poškodovan kotel Lectromelt peči in razrahljana obzidava. Zaradi te poškodbe je bila šarža 14 2710 odlita v jamo, ker je grozila, da bo prebila steno peči, kar bi imelo katastrofalne posledice. Lectromelt peč je mirovala 3 dni zaradi menjave sklopke na elektromotorjih.

Od livarn je plan izpolnila jeklo livarna. Start vliivanja VAL elektrod v sivi livarni je bil uspešen, če upoštevamo, da kokile za vliivanje letih še niso gotove; takrat bo možno odliti 10 ton mesečno (januarska proizvodnja je bila 6,4 tone). Pomanjkanje mazuta so občutili tudi v šamotarni, tako da je bilo do 15. v mesecu žganih le 20 peči, v drugi polovici meseca pa 33 peči. Zaradi pomanjkanja boksita je bila poraba le-tega samo za najzahtevnejše kvalitete in je padla ognjevarnost za 1 SK.

VALJARNE BELA: V valjarni Bela smo veliko pričakovali od pričetka obratovanja potisne peči, ki pa ni steklo. Kljub deficitu jekla se nam je zmanjšala zaloga hladnega vložka pred globin-

skimi pečmi le za okrog 2500 ton. Po predlogu valjarne Bela bomo vse ingote formata B 4 valjali prek vmesnega slaba in potisne peči; s tem upajo, da bodo občutno zmanjšali čas valjanja enega kosa v preseku 120 mm, oziroma bodo koristili na eni strani hitrejše valjanje v slab, na drugi strani pa izrabili mrtve čase na bluminu, kadar je trak na Steklu. Na starih oblikovalnih progah je proizvodnja več kot zadovoljiva. V lanskem januarju smo izoblikovali 321 ton HOP-a; letos pa 1027 ton. Če pa bi bil razrez travov lahko hitrejši, pa bi bila proizvodnja še večja.

V valjarni žice valjamo po programu za I. tromesečje; sicer ne dosegamo količin, vendar smo solidnejši v obratih, ki se s tem vložkom napajajo; kupcem lahko damo trdnjše dobavne roke.

VALJARNE JAVORNIK: Lahke proge so v izvrševanju proizvodnje solidne kljub nihanju v enakomernosti dobave vložnega materiala. Če bi tega minusa ne bilo, bi zlahka sledili kvartalnemu programu valjanja. Valjarna debele pločevine je povečala medfazno zalogo zaradi okvare na škarijah in prepozno pripravljenih prevzemov. Ob začetku meseca smo imeli kritično zalogo vložka (812 ton), konec meseca pa le nekaj več (1100 ton). Tudi prsta zaloga se je povečala za 200 ton, nenormalno visoka količina pa je bila odrezkov, kar 27 % od celotno dobavljenega vložka.

V jeklovleku smo koristili vložek poprečno dobrega asortimenta lahkkih prog. Vložek za vlečno linijo je zadovoljivo narastel, vendar na drugi strani zaradi delnega pomanjkanja vložka za luščenje in delovne sile ne dosega (Nadaljevanje na 5. str.)

Obvestila kolektivu • Obvestila kolektivu •

Dežurna služba

	telefon	v pisarni	doma
SOBOTA, 13. februarja:			
inž. Stanko ČOP, talilnice	328		76/538
NEDELJA, 14. februarja:			
inž. Avgust KARBA, direktor proizvodnje	270		693
PONEDELJEK, 15. februarja:			
inž. Karel RAVNIK, elektro jeklarna	433		790/27
TOREK, 16. februarja:			
inž. Janko PERNE, valjarna Bela	848		723
SREDA, 17. februarja:			
inž. Ivo ARZENSEK, SEP	501		500
ČETRTEK, 18. februarja:			
inž. Janez KOMELJ, žičarna	525		81/583
PETEK, 19. februarja:			
inž. Franc MLAKAR, elektrodni oddelek	543		790/35

Dežurna služba traja od datuma nastopa ob 7. uri do naslednjega dne do 7. ure. Kolikor dežurnega ni v pisarni ali doma, kličite glavnega vratarja na telefon 410. Morebitne spremembe dežurnih so razvidne iz obvestil, ki jih vsako soboto objavljamo na razpisnih deskah pri vseh vratarjih.

Tajništvo tehničnega in proizvodnega direktorja

Sprememba izplačila denarnega dodatka za malico

Od 1. januarja 1969 dalje smo izplačevali kolektivu železarne Jesenice namesto bonov denarni dodatek za topli obrok po 0,17 N/din (neto) za vsako dejansko izvršeno delovno uro. Ta dodatek se je kril obe leti (1969 in 1970) iz formirane mase izračunane za izplačilo osebnega dohodka kolektivu, kar je razumljivo zniževalno giblivi del dohodka.

Da se poenostavi mesečni obračun osebnega dohodka, se ukinja od 1. januarja 1971 v izplačilnem listku izračun denarnega dodatka za topli obrok — s tem pa se bo zvišala vsota gibljivega dela. Izplačilo osebnega dohodka ostane torej isto. Na izplačilnem traku bo kolona 18 »dodatek za hrano« prazna. Po finančnih predpisih za leto 1971 bi morali denarne dodatke za topli obrok kriti iz sredstev skupne porabe, kar ne bi bilo osnova za nadomestilo bo'ovanja, plačane dopuste, invalidnin in pokojnin. Ker ostanejo denarni dodatki za hrano v letu 1971 pod višjo vsoto gibljivega dela osebnega dohodka, se štejejo pod osnove za boleznine, plačane dopuste, invalidnine in pokojnine — kar je za člane kolektiva ugodnejše.

Razliko v ceni ki jo plača posameznik za topli obrok do polne kalkulativne cene krije GPŽ še nadalje železarna iz sredstev skupne porabe.

Personalne vesti za mesec januar 1971

Sprejetih je bilo 81 delavcev.

Delovno razmerje je prenehalo 70 delavcem.

INVALIDSKO SO BILI UPOKOJENI:

Stanko BICEK, roj. 1919, profilna valjarna — 20 let in pol v ŽJ, Andrej GREGORI, 1912 — strojne delavnice — 31 let in pol v ŽJ, Stanko KOKALJ, 1934, VEN — 17 let in pol v ŽJ in Marija NAHTIGAL, 1924, špedicija — 9 let in pol v ŽJ.

Vsem upokojenim sodelavcem želimo, da bi dolgo uživali težko zaslužen pokoj!

UMRLI:

Fadil KANTAREVIČ, roj. 1939, plavž — 6 let in pol v ŽJ. Svojem naše iskreno sožalje.

IZKLJUČENI:

Stojanče Bogatinov, roj. 1945 — plavž, Nedeljko Bojič, 1947 — plavž, Anton Branc, 1945 — valjarna žice, Matevž Bregant, 1943 — požarno-varnostna služba, Peter Čarapič, 1952 — elektro jeklarna, Mustafa Dautović, 1951 — šamotarna, Nikola Donev, 1946 — elektro jeklarna, Stane Dvoršak, 1951 — plavž, Husa Džulkič, 1948 — žičarna, Radovan Furlanič, 1948 — jeklovlek, Peter Gajič, 1952 — elektro jeklarna, Venčeslav Golob, 1929 — profilna valjarna, Ljube Gorgiev, 1951 — plavž, Hajzer Hajri-zaj, 1940, žičarna, Fadil Hasanič, 1949, valjarna Bela, Enez Hodžič, 1953 — profilna valjarna, Boro Hrgič, 1952 — plavž, Martin Hriberšek, 1942 — profilna valjarna, Osman Hridžič, 1948 — strojno vzdrževanje, Eniz Huseinbašić, 1952 — plavž, Miloš Isailović, 1948 — martinarna, Jože Jarc, 1941 — transport, Ranko Jovanović, 1948 — žičarna, Elizabeta Kozinc, 1949 — jeklovlek, Janez Lužar, 1931 — martinarna, Marjan Maras, 1940 — plavž, Peter Maras, 1948 — plavž, Jovan Marković, 1945 — elektro jeklarna, Ivan Matelič, 1927 — livarna, Djokan Mihajlovič, 1952 — martinarna, Peter Mihajlovič, 1948 — martinarna, Božo Milošević, 1933 — elektro jeklarna, Alija Muharemović, 1950 — VEN, Branislav Ober, 1945 — transport, Mehmed Pajič, 1945 — plavž, Hamdija Pehadžić, 1948 — plavž, Dušan Plavšić, 1952 — hladna valjarna, Živko Polič, 1940 — hladna valjarna, Ilijaz Rizvanović, 1952 — strojne delavnice, Ibrahim Sinanović, 1945 — plavž, Stanko Šorli, 1950 — žičarna, Vojislav Sušković, 1952 — VEN, Filip Trajčevski, 1949 — šamotarna, Ladislav Trpin, 1948 — elektro jeklarna, Trajko Vrtanovski, 1938 — valjarna Bela, Miloš Vuković, 1951 — valjarna 2400, Bečir Zahić, 1948 — elektro jeklarna in Vinko Zupan, 1948 — livarna.

Mladi o sebi, svojih problemih, nalogah in perspektivah

Mladi slovenski železarji o svojem delu

V četrtek, 4. februarja so se na Jesenicah sestali predstavniki vseh treh tovarniških konferenc ZM ZP Slovenske železarnice, ki sestavljajo posvetovalni organ ZM ZP SZ. Sejo je sklical in vodil predsednik TK ZM ŽJ in posvetovalnega organa Miro IPAVEC.

Poročila in razprava prisotnih, ki so potekala po predvidenem dnevnem redu, je dala kaj jasno sliko dejavnosti mladih v posameznih aktivih. Medtem, ko je opaziti precejšen napredek, ki se zaenkrat v glavnem kaže le na zastavljenih programih in nekaterih akcijah tovarniških konferenc železarnice Štore in Jesenice, pa žal tega iz poročila oziroma razgovora ni moč trditi tudi za delo TK ZM železarnice Ravne, ki je trenutno vidno le na športnem področju. Da dejavnost mladih v železarni Ravne ni zadovoljiva, je verjetno tudi »zasluga« pristojne občinske organizacije ZM in malo preveč mačehovskega odnosa tovarniških družbeno političnih organizacij do mladih železarjev.

Navzoči so zato predlagali, da naj bi se v kratkem v železarni Ravne organizirala mladinska volilna konferenca. Le-ta naj bi z izpopolnitvijo vodstva in z ustreznimi zaključki pospešila delo mladih ravenskih železarjev. Predlog je bil sprejet in odbor računa, da bo uspešno izvršen. Medtem, ko je na Jesenicah letna konferenca aktivna jeseniške železarnice mimo, pa bodo v Štorah v kratkem organizirali letno konferenco, ki bo tokrat problemskega značaja.

V nadaljevanju seje so prisotni razpravljali še o nekaterih točkah skupnega programa. Omenili so predvsem razna kulturno rekreativna medsebojna srečanja, skupne športne nastope ter predvsem stalno pripravljenost na skupne politične akcije. Dogovorili so se tudi, da bodo v bodoče bolj dosledno upoštevali sklepe posvetovalnega organa in na koncu še izvolili Ladota KALUŽARJA iz Štor za novega podpredsednika omenjenega koordinacijskega organa, ker je dosedanj podpredsednik odšel na odsluženje vojaškega roka.

Na koncu tega zapisa velja omeniti še to, da je razveseljiva ugotovitev, da posvetovalni organ počasi, vendar vztrajno dobiva bolj jasno obliko in da se je članstvo izklopalo iz utesjenosti in zadržanosti. Nedvomno gre pri tem zaslugi vse pogostejšim in tesnejšim stikom članov posvetovalnega organa, ki si s svojo dejavnostjo krepi ugled in vse bolj upravičuje svoj namen.

E. Z.

Predsedstvo o kulturni dejavnosti

V ponedeljek se je na svoji redni seji zopet sestalo predsedstvo TK ZM Železarnice. Ob presenetljivo nizkem številu prisotnih članov so obravnavali program društvene komisije ter predvideni seminar za družbeno politično vzgojo mladih.

V prvi točki dnevnega reda je predsednik društvene komisije Igor HEFERLE podal osnutek programa društvene komisije za prvo polletje. Program je izredno zanimiv in pester, le da je vezan za nekoliko visoka denarna sredstva. Če se bodo le-ta lahko zagotovila, se mladim železarjem obeta mnogo zanimivih in raznovrstnih prireditev. Igor Heferle je obenem tudi predsednik iste komisije pri Obk ZMS Jesenice, kar se pozna pri zelo dobro usklajenih programih Obk in TK ZMS. Omenjeni program je predvsem poizkusom približati kulturne dejavnosti in kulturne dobrine mladim, kar je v trenutno danih možnostih nedvomno mnogo boljše kot eksperimentalno in nesigurno iskanje svojega interpretiranja različnih zvrsti kulture.

V nadaljevanju seje so prisotni člani predsedstva tudi sprejeli odstop dosedanjega predsednika ideološke komisije Petra LUKANA, ki zaradi prezaposlenosti na delovnem mestu te funkcije ne more več zadovoljivo opravljati. Na njegovo mesto so nato soglasno izvolili Ljubota JASNICA, ki je pred odhodom v JLA že aktivno deloval v predsedstvu TK ZM Železarnice. Ljubo Jasnič je takoj zatem tudi poročal o organizacijskih pripravah na seminar, ki bo 20. 2. v Radovljici. Seminar bo organiziralo predsedstvo TK ZM Železarnice za mlade železarje s tem, da bodo na seminarju v nekaj večjem številu sodelovali tudi mladi iz tovarne verig VERIGA Lesce. Povabili pa bodo tudi po nekaj predstavnikov iz nekaterih delovnih organizacij iz občine. Seminar sam bo nedvomno zelo kvaliteten in zanimiv tako po izbiri tem, kot tudi po visoki strokovnosti predavateljev.

Seja predsedstva TK ZM Železarnice je bila zaključena s ponovno poudarjeno zahtevo po tesnejšem in bolj živahnem sodelovanju z bazo mladinske organizacije ter s sklepom, da se bodo neopravičeni izostanki in zamujanje odsej kaznovali, v skrajnem primeru tudi z izključitvijo iz predsedstva.

E. Z.

Kritika posameznih članov predsedstva

Prva ugotovitev z redne ponedeljke seje predsedstva TK ZM Železarnice je bila žal dokaj neugodna. Kot namreč kaže, se zopet ponavlja stara bolezen — izostajanje prevelikega števila članov predsedstva od sej. Reakcija prisotnih članov je bila odločna, saj so sprejeli sklep, da bodo izključili iz svojih vrst vsakogar, ki svojo dolžnost ne bo jemal tako resno, kot se od slehernega člana predsedstva zahteva. Neodgovorni mladinci pa naj upoštevajo tudi to, da z neresnostjo izigravajo zaupanje mladih iz posameznih obratnih aktivov ZM, s tem pa mladim tudi jemljejo voljo do dela v svoji organizaciji ter na ta način tudi neodgovorno rušijo njen ugled.

Gnev nekaterih članov predsedstva je nedvomno upravičen. Vsi skupaj so volonterji — za svoje delo niso niti malo stimulirani, kar pa jih vseeno ne moti, da vztrajajo pri svojem delu in edina nagrada (in tudi najlepša) jim je uspešno izvedena akcija — organizacijska ali idejna. Redkokatera akcija pa je tako preprosta, da bi jo lahko izpeljal ožji krog članov predsedstva (kot je bilo to do sedaj v navadi). Predvsem za večje in bolj zahtevne akcije se zahteva tudi več dela in več mladih, ki so resnično pripravljeni in sposobni akcijo izpeljati. Ta »več« pa naj bi bilo celotno predsedstvo, saj je zato tudi postavljeno. Dostikrat smo tudi že govorili o predvidenem in zastavljenem širokem programu dejavnosti v prihodnjem obdobju in pri tem poudarjali pomen teamskega dela, pa vedno znova ugotavljamo, da nam ravno pri tem vedno spodleti. Temu primerni pa so pozneje tudi rezultati in ne nazadnje tudi marsikatera pikra beseda in posmehljiv odnos tistih, ki so nas v izvršno telo TK ZM Železarnice volili in ki od nas pričakujejo vse prej kot pa neuspehe.

Nisem edini, ki to opažam, nisem tudi edini, ki bi želel povedati to: mladi v obratnih aktivih ZM Železarnice naj v bodoče volijo predvsem tiste sovrstnike in sodelavce, v katere bodo imeli zaupanje in kateri bodo delo jemali resno in dosledno ter upoštevali njihove želje in zahteve, kar je navsezadnje v glavnem tudi smisel delovanja organizacije, ki ni sama sebi namen, ampak vsem mladim. Nadalje: stalni in »trdni« del članov predsedstva naj se stalno zavzema za dosledno kadrovsko politiko in idejno vzgojo mladih ter na tak ali podoben način ustvari sposobno in močno celotno predsedstvo, ki bo zastavljenim nalogam tudi v celoti doraslo. Take težnje je sicer že moč zaslediti, želel pa bi opozoriti le na to, da bo v teh prizadevanjih potrebno iti prav do konca. Pot je zelo dolga, ni pa neprehodna. Ustavljanje na sredi poti pomeni neuspeh, zato pa je potrebno mnogo vztrajnosti in prepričanosti v uspeh. Kdor pa tega nima oziroma si ne zna ustvariti pa je bolje, da ne naredi niti prvega koraka in čaka, da ga bo za seboj povlekla stihija. Vprašam pa se, KAM?!

Ernest

Zmaga v Celju

Če bi hotel v kratkih besedah poročati s tekmovanjem ekip Gimnazije Celje in TK ZMS Železarnice v oddaji »Spoznavajmo svet in domovino«, bi v športnem žargonu rekel nekako takole: »Gostje so se na vročem terenu v Celju dobro znašli in na koncu tudi zasluženo zmagali. Njihova premoč je bila predvsem v izenačeni igri celotnega moštva, ki je znalo v kritičnih trenutkih ohraniti mirno kri, kar jim je na koncu prineslo tudi prepričljivo zmago!« Tako nekako se je vsa stvar tudi odvijala. Ekipa Železarnice je imela nekaj kritičnih trenutkov, za katere pa, na srečo, tudi celjska ekipa ni bila prikrajšana. Vsekakor pa je rezultat dvoboja 38:28 v korist jeseniške ekipe realen in obenem dokaz, da zasluženo tekmujejo v finalnem delu in da bodo mladi železarji tudi v bodoče zelo trd oreh še preostalima dvema tekmečema: 6. marca ekipi Slovenske Bistrice v Slovenski Bistrici in kasneje kot gostitelji ekipi Ponikve.

Omeniti velja tudi solidno podporo navijačev jeseniške ekipe, s katero so tudi šli v Celje. Vsi skupaj pa se zahvaljujemo mladim železarjem iz Štor za uslugo in prijeten večer pri »Mlinarjevemu Janezu«.

Ernest

Mladi v HVŽ

V sredo, 3. februarja se je sestalo predsedstvo aktivna ZMS v hladni valjarni in žičarni. To je bila druga seja predsedstva v tem letu, navzoč pa je bil tudi obratovodja inž. Kometl.

Predsedstvo je pregledalo realizacijo nalog, ki so jih sprejeli na prejšnjih sejah. Aktiv ZMS je v sicer kratkem času uspel povezati mlade v svojo organizacijo, začel pa je sodelovati tudi z obratovodstvom in sindikalnim odborom.

Mladi so organizirali papirno akcijo in tako zbrali nekaj sredstev, skupaj s sindikatom pa so organizirali tekmovanje v kegljanju. Ob številni udeležbi je tekmovanje uspelo, med posamezniki so bili najboljši Ivan Herman, Alojz Cesar in Štefan Nedeljko, ekipno pa so zmagali starejši.

Mladi so sklenili, da si bodo ogledali nove obrate na Beli, seveda s strokovno razlago, v kratkem pa si bodo ogledali tudi obrat Iskre na Blejski Dobravi.

Organizirali bodo tudi obiske srednjih šol v obratu in jih seznanili s položajem mladega samoupravljalca v železarni in z delom aktivna ZMS. Obratovodja bo mlade iz srednjih šol seznanil s srednjeročnim razvojem obrata.

Vsekakor so mladi v tem obratu v kratkem času storili že mnogo in vse kaže na to, da bo njihovo delo vse boljše, vse bolj organizirano in učinkovito.

fk

Razmišljanje o mladini pri nas in v Zah. Evropi

(sestavek za polemiko)

Mladina v Zahodni Evropi svoje potencialne sposobnosti ne spreminja v kakšno ustvarjalno družbeno akcijo, ali v akcijo revolucionarnega značaja, ker je pretežno del mladih ljudi politično neangažiranih, kljub temu, da so vključeni v isti tok življenja, se pri njih pojavlja politična otopenost. To lahko imenujemo posebno politično otopenost, ki se ravno tako širi s posebno močjo ali celo ideologijo. Take mladine je na zahodu dovolj, vendar pa tudi že pri nas lahko zasledimo podobne posameznike in tudi že skupinice. Toda za le-te sem prepričan, da nimajo nobene zveze z zahodom ali tovrstno mladino.

Pojav takih vrst mladih ljudi, govorim na splošno, označujem kot nova sodobna gibanja. V Zahodni Evropi je pojav takega mladinskega gibanja že dalj časa v razvoju. Podobni začetki so tudi že pri nas, če le omenim študente naših glavnih mest. Taka gibanja se javljajo zlasti med študentovsko mladi-

Samoupravni organi v preteklem tednu

35. in 36. seja odbora za dohodek in nagrajevanje

V minulem tednu in v začetku tega tedna je imel odbor za dohodek in nagrajevanje kar dve seji. Na prvi je obravnaval predlog sklepov, ki jih bo odbor predlagal delavskemu svetu Železarn in se nanašajo na politiko nagrajevanja v letošnjem letu. S sklepi bomo bralce seznanili po seji delavskega sveta Železarn, ki bo v prvih dneh prihodnjega tedna.

Na drugi seji pa so obravnavali oblikovanje in delitev osebnih dohodkov za januar ter reševali tekoče zadeve. Pri obravnavanju oblikovanja osebnih dohodkov za januar so sklenili, da bodo izplačali dohodke v poprečju 1440 din na osebo (v decembru 1450 din) in zato niso mogli upoštevati sklepe komisij za nagrajevanje s katerimi so uporabile rezervna sredstva za izplačilo prek 100 %. Sklenili so, da je treba razmejiti za januar povečati za 1 %.

V nadaljevanju seje so obravnavali tekoče zadeve in sklenili, da se na vlogo delovne enote transport in na priporočilo kadrovskega sektorja, zaradi velikega pomanjkanja premikačev, odobri letem 10% stimulacijski dodatek. Ta stimulacija velja od 1. januarja 1971 do preklica. Nato so vzeli na znanje poročilo komisije za kategorizacijo delovnih mest o izvršenem sklepu odbora, da se prekvalificirajo delovna mesta od 1.—4. skupine in se upošteva fizično delo. Sklep je izvršen in so ta delovna mesta v tovarni prekatizirana in sicer skupaj 106 delovnih mest. Predlog za

spremembo nagrajevanja tekačev so odložili do naslednje seje, do takrat pa mora služba predlog proučiti in pripraviti rešitev. Obravnavali so tudi urgenco RTA na rešitev njihovega predloga za drug način oblikovanja osebnih do-

24. seja odbora za življenjske pogoje in rekreacijo

Predsednik odbora za življenjske pogoje in rekreacijo je sklical 24. sejo odbora v četrtek, 4. februarja 1971. Za dnevni red je predlagal pregled sklepov in reševanje tekočih zadev in prošenj.

V zvezi z izvajanjem sklepov so sprejeli še nekaj dodatnih sklepov in sicer:

-- na podlagi poročila o problematiki toplega obroka, ki ga je dostavil poslovni odbor gostinskega podjetja ŽELEZAR in tolmačenja socialne službe kadrovskega sektorja so sklenili, da je treba k že sprejeti pogodbi pripraviti dodatek, v katerem bodo točneje določene obveznosti pogodbenih strank,

-- glede dodeljevanja priznanj jubilejnim delom so vzeli na znanje informacijo

direktorja kadrovskega sektorja, -- rešili so še nekaj prošenj, za katere so na prejšnji seji zahtevali dodatna tolmačenja.

V nadaljevanju seje so obravnavali tekoče zadeve in prošnje ter naročili referentu za rekreacijo, da do naslednje seje pripravi globalni plan potrebnih izredno plačanih dopustov. Ker tega plana niso imeli, so tokrat na seji obravnavali precej vlog za izredno plačane dopuste športnikom, ki so v tem času sodelovali na raznih mednarodnih tekmovanjih, sicer pa s planom določijo kvoto za športnike predvsem vrhunskih športov in nato kadrovski sektor v dogovoru s prizadetimi obratovodstvi odobrava dopuste v konkretnih primerih. Kar je bilo vlog za dotacije, so jih odložili do obravnavanja zaključnega računa za 1970. leto.

predvsem v kolikšni meri je treba ukrepati po posameznih točkah stabilizacijskega programa.

V nadaljevanju seje je glavni direktor informiral člane odbora za poslovno politiko, kakšno je stanje za gradnjo nove hladne valjarne, kaj je do sedaj narejenega in kaj se predvideva narediti v najkrajšem času. Nato pa so še sklenili, da je delovna skupnost treba informirati prek delovnih skupin o izplačilu osebnih dohodkov 15. februarja. Osebnih dohodki namreč ne bodo dosti manjši od decembrskih kljub temu, da smo v januarju dosegli znatno slabše rezultate v proizvodnji in realizaciji. Osebnih dohodki ne bodo manjši zaradi objektivnih vzrokov in velikih težav v proizvodnji, ki so nastopili že v prvi dekadi januarja. Delovna skupnost je treba seznaniti, da bomo morali zato v naslednjih mesecih bolj uspešno poslovati, da bi nadoknadili izgubljeno proizvodnjo in sredstva, ki jih bomo sedaj porabili za osebne dohodke.

25. seja odbora za poslovno politiko

Predsednik odbora za poslovno politiko inž. Emil Ažman je sklical 25. sejo odbora v torek, 9. februarja 1971 in za dnevni red predlagal obravnavo stabilizacijskih ukrepov v zvezi s posledicami za Železarno.

Stabilizacijske ukrepe in kakšne posledice se predvidevajo v Železarni je podrobno obrazložil glavni direktor tovarne in svoja izvajanja nazorno prikazal na grafikonu. Po izčrpnih razpravi so potem sklenili, da je trenutno najbolj potrebno:

-- povečati izvoz na konvertibilno področje in uvoz s klirinškega področja,

-- zmanjšati uvoz s konvertibilnega področja in izvoz na klirinško področje,

-- začasno povečati dinamiko dobav že sprejetih letnih obvez na konvertibilna področja,

-- čimdlje se upirati cenam predvidenim s stabilizacijskimi ukrepi,

-- čimdlje zadrževati cene po sporazumih,

-- zahtevati veljavnost mehanizma cen sprejetega z odlokom zveznega izvršnega sveta proti koncu minulega leta.

Na osnovi naštetih smernic za nadaljnje delo je treba sprejeti akcijski program,

65. seja odbora za plan in finance

V torek, 9. februarja 1971 je bila seja odbora za plan in finance, na kateri so obravnavali dosežene rezultate proizvodnje v januarju in dosežene finančne rezultate v decembru minulega leta.

V januarju je proizvodnja dosežena 82,7 %, blagovna pa 88 %, kar je razmeroma zelo slabo, je pa opravičljivo glede na težave in vzroke, ki so se pojavili že v prvi dekadi. Zato se na seji niso zadrževali na obravnavanju rezultatov, temveč so več pozornosti posvetili stanju, ki ga pričakujejo v februarju in o izgledeh, da se proizvodnja v februarju doseže ali celo preseže tako, da bi se zmanjšal primanjkljaj v proizvodnji, ki je nastal v januarju. Odbor je menil, da bo v februarju treba vložiti maksimalne napore za čimboljše

Izvršitev programa...

(Nadalj. s 3. str.)

mo planskih nalog. Asortiment za Bleno-Knox linijo in Schumag ni bil tako neugoden, da ne bi mogla biti večja proizvodnja. Koriščenje koledarskega časa (62,8 %) je nezadostno, če pa vzamemo podatek iz tehničnega poročila, da je efektivni čas le 47,4 % vidimo, da je koriščenje strojnih kapacitet premajhno.

PREDELOVALNI OBRATI:

Pri HVT je bil asortiment ugoden v pogledu na stopnjo predelave, saj je bilo več kot 50 % trakov proizvedenih v srednjih, tankih in finih dimenzijah; če je to ugodno za prodajno ceno je v redu, ker je pač važen finančni efekt in ne tone. V februarju pričakujemo poizk. količino TVT iz Češke, ker smo morali zaradi rekonstrukcije tračne proge v Kunčicah menjati dobavitelja. Upajamo, da nas bodo trakovi iz Košic zadovoljili, sicer se nam poruši rebalans jekla v Železarni. Tudi železarna Sisak izgleda, da ne bo mogla zadovoljiti naših potreb, ker se povečuje njihova interna uporaba.

Žičarna je nosila posledice manjše proizvodnje valjarne žice predvsem zaradi zmanjšanih dobav debele žice v tem asortimentu je tudi največji deficit. Če v patentirani žici nismo zadovoljni, pa je proizvodnja ELIRA žice in VAC-a dobra.

Če potegnemo črto pod januarsko proizvodnjo, lahko ugotovimo, da je bila proizvodnja precej pod našimi nazivnimi kapacitetami, da toliko težav in zunanjih vplivov že dolgo ne pomnimo. Upamo le lahko, da bodo preostali meseci »normalnejši«, saj nam je zima naklonjena v pogledu internega transporta. Če ne bomo uspeli nadoknaditi izgubljenega, pa na drugi strani ne smemo dopustiti, da bi ta deficit v blagovni proizvodnji še povečali.

—cc

Sestanki delovnih skupin

29. 1. 1971 — HVŽ — EGART — ŽARILNICA — Na začetku sestanka je vodja delovne skupine govoril o pomenu Georgi sistema in obrazložil, kako bo potekalo delo po tem sistemu. Nato so obravnavali osnutek pravilnika o urejanju stano-
vanjskih vprašanj delavcev. S predlaganim osnutkom se strinjajo, vprašujejo pa, če se ga tudi izvaja. Našteli so več kritičnih primerov, ko delavci po več let čakajo na stanovanje. Predlagajo, naj bi tovarna v prihodnje namenila več sredstev za družinska stanovanja. Razen tega so predlagali, naj bi v Železarni ali na oglasnih deskah bili sproti objavljeni podatki, komu je bilo dodeljeno stanovanje in kakšno je imel prej.

27. 1. 1971 — JEKLOVLEK — KRAJNIK — ADJUSTAŽA — Z mesecem marcem bodo opravili prehod na 42-urni delavnik. Apelirajo na večjo delovno disciplino in polno izkoriščenje delovnega časa. Potrebna je obvezna uporaba zaščitnih sredstev. Ugotavljajo, da jih neracionalno koristijo, kar velja še posebno za rokavice in čelade, ne pa za zaščitne čevlje, ki so slabe kvalitete. Sanitarni prostor za delovodjo in skladiščnika v adjustaži ni urejen.

23. 12. 1970 — TKR — SOK — MEHANIČNA DELAVNICA — Najprej so poslušali informacijo o izpolnjevanju proizvodnega načrta, h kateri niso imeli pripomb. Kritično so obravnavali in ocenili vzdrževanje strojev in bili mnjenja, da je treba pravočasno planirati posamezne že precej iztrošene stroje za generalno popravilo. Kljub temu, da primanjkuje delavcev in mora zato ključavničar delati na strojih, pa je njegova prva skrb vzdrževanje strojev. Zavzeli so tudi stališče, da je treba pri premeščanju delavcev upoštevati vse enako in ne samo bolj sposobne. Gre za to, da imajo vsi isto skupino in enake prejeme.

28. 1. 1971 — TKR — PRHAJ — MEHANSKA PREIZKUSEVALNICA — Pogovorili so se o srednjeročnem proizvodnem programu. Bili so mnjenja, da je treba vse naloge pravočasno in v redu opraviti, ker bo le tako program tudi realiziran.

Drugih pripomb k programu niso imeli. Beseda je tekla tudi o devalvaciji dinarja. Menili so, da bo le-ta na našo tovarno in črno metalurgijo negativno vplivala, ker smo v glavnem uvozniki in manj izvažamo.

Pri izpolnjevanju nalog v januarju niso imeli težav in so naloge v celoti in pravočasno opravili. Težave so imeli le ob koncu meseca zaradi večjega števila prevzemov in poizkusov in so nekatere dni ne delale tudi ponoči.

29. 1. 1971 — HVŽ — URSIČ — ŽARILNICA — Vodja delovne skupine je obrazložil nov način dela po Georgi sistemu. Razpravljali so tudi o nekaterih težavah pri delu po sistemu. Vprašujejo, ali so stano-
vanjskih vprašanj delavcev, vendar bistvenih pripomb ni bilo. Kurjač generatorjev tov. Gasar in ostali delavci, zaposleni na tem delovnem mestu so zahtevali, naj bi tudi v prihodnje bil razporejeni na delovna mesta pri novih generatorjih. Odgovor pričakujejo na prihodnjem sestanku. Zanimali so se tudi, zakaj ni v HVŽ normativna za srajce. Namesto kave bi rajši imeli čaj v higienskih posodah. Ob koncu sestanka so razpravljali še o dopustih, ki jih je treba planirati enakomerno skozi vse leto.

31. 12. 1970 — VEN — KAVČIČ — HVŽ — Seznanjeni so bili z nalogami vzdrževanja za leto 1971. Največ so razpravljali o uvedbi skrajšanega delovnega časa, ko bodo delali po sistemu 5 + 2, v prostih dneh pa bo vpeljana dežurna služba. Za dežurno službo menijo, da bi jo morali obravnavati kot izredno delo oziroma delo v nadurah. To vprašanje so povezali tudi z nagrajevanjem, oziroma količino mase osebnih dohodkov. V ospredju je problem rednega vzdrževanja žerjavov v vseh treh izmenah. Tudi problem vskladiščenja rezervnih delov bi radi ugodno rešili, tako da bi jih imeli v posebnem prostoru, ki bi spadali pod obratno skladišče HVŽ. Na ta način bi bili rezervni deli primerno ohranjeni in dostopni. Vprašanje je, če tak prostor v HVŽ lahko dobijo. Zanimajo jih tudi, kaj je s sklepi DS vzdrževanja, ki predvidevajo, da

se posamezni oddelki vzdrževanja finančno vežejo s proizvodnimi obrati in kako je z nagradami in stimulacijskim dodatkom.

4. 2. 1971 — TUŠAR — MONTAŽA JAVORNIK — Ugotovili so, da bodo zaostala že začeta dela lahko opravili na ta način, da bodo popoldne delali v delavnici in pripravili rezervne dele za popravila in remonte. Vodja delovne skupine je opozoril na koriščenje letnega dopusta, ki naj bi ga tako koristili, da bodo na tekočem, tudi ko bodo začeli letni remont. Za rušenje paketnih peči na progi valjarne 1300 nameravajo poslati ustrezno ponudbo. K že objavljenim pravilnikom pripomb niso imeli.

5. 2. 1971 — SPLOŠNI SEKTOR — JERŠIN — VARNOSTNA SLUŽBA — Najprej so analizirali izpolnitev sklepov sprejetih na prejšnjem sestanku, nato pa obravnavali nekatera vprašanja, ki so jih postavili vratarji in kontrolorji. K osnutku novega pravilnika o nadomestilu za prvih 30 dni bolovanja niso imeli pripomb. Zanimajo jih, zakaj je potrebna komisija, ki vsak teden preverja stalež bolnikov, ker s tem odvzema lečečim zdravnikom pristojnosti. Prav tako niso vedno upoštevani napotki specialistov in komisija odreja na oko, kdaj naj kdo zaključi bolovanje. To večkrat ni odvisno od težine bolezni, pač pa od tega, koliko je pacient priljubljen članom komisije. Postavljeno je bilo tudi vprašanje, zakaj v bolnici na Jesenicah ne morejo nastaviti ortopeda, ki bi bil po mnenju posameznih zdravnikov nujno potreben.

5. 2. 1971 — JAVORNIK I — ZUPAN — ADJUSTAŽA — Delovna skupina se je z osnutkom pravilnika o izplačevanju osebnih dohodkov do 30 dni bolovanja v glavnem strinjala, imeli pa so naslednje pripombe: k členu 11 — preventivnem zdravljenju se lahko podredi tak član kolektiva, ki mu lastno zdravstveno stanje to dopušča; kdo je in kdo ni toliko zdrav, katera obolenja so tista, ki npr. cepljenja ne prenesejo, v takem primeru bi moral odločiti arbiter — zdravnik. Enostransko reševanje lahko več škodi kot koristi. Osnutek pravilnika sploh ne obravnava obolenja, zdravljenja in prijavljanja drugemu zdravniku izven območja Jesenic, če ta ni dosegljiv.

30. 1. 1971 — HVŽ — PULEC — ŽARILNICA — Obširneje so govorili o programu triizmenskega obratovanja delovodij. O programu ter o vsebini okrožnice št. 18 in navodilu o časovnem zajemanju podatkov. Sicer so obravnavali problematiko obrata HVŽ in še posebej žarilnice.

Pravilna delitev hrane in pominjanje posode v jedilnici HVŽ

Že večkrat se mi je zgodilo, ko sem prišel na malico, da sem slišal, kako se ljudje razburjajo nad servirkami zaradi nehigiene. Tudi meni se je že zgodilo, da sem dobil še umazano žlico. Toda v ponedeljek, 25. januarja popoldan, ko sem jedel in popil skoraj poln lonček mleka, sem na dnu lončka dobil še precejšen del malice od petka. Ko pokažem servirki lonček, se razburi in mi ga hoče vzeti. Rekel sem ji, naj mi da pritožno knjigo, nakar sem dobil zelo lep odgovor: »Pejd se solit, to so še zjutraj pomivali!« To je, kar se tiče higijene.

So pa še druge stvari. Navedel bom le dvoje. Za topli obrok je bilo zelje z rebrci. Zelja si dobil pokrit rob globokega dela krožnika. Drugi dan si prišel na malico in je bilo polek obroka za tisti dan še vedno pogreto zelje z rebrci. Za isto ceno kot včeraj, razlika pa je bila v tem, da si ga dobil poln krožnik, tako da je kar čez njega visel. Še pred temi pogretnimi obroki pa so se šle servirke »fifolčkat«, da so vedele, kdaj

so izdale isto količino obrokov, kot so jih dobile iz kuhinje.

To se pravi, da v kantini HVŽ pritožne knjige sploh nimajo, ali pa je ne dajo, da bi drugi mislili, da je vse v najlepšem redu. Sprašujem se, ali je to prav? Brj.

Pregled plačane vozovne zamudnine (stojnine) in povračil za pokvarjene vozove jugoslovanskih in drugih železnic v zadnjih šestih letih

Leto	1965	1966	1967	1968	1969	1970
Prispelo surovin v tonah	1.006.528	1.059.579	872.052	966.275	870.929	844.099
Število prispelih voz	52.734	53.108	43.867	46.809	41.938	40.616
Plačane stojnine v novih dinarjih	1.565.990	1.304.060	588.225	933.403	1.300.045	599.320
Število poškodovanih voz	5.646	2.271	5.237	3.701	2.839	1.330
Plačilo za poškodbe	284.681	160.541	543.871	483.550	525.227	190.281
Odškodnina za zadrževanje v poprav.	150.183	60.408	139.304	98.446	75.517	35.378
Skupaj za poškodovane vozove	434.864	220.949	683.175	581.996	600.744	225.659
Skupni stroški za stojnino in poškodbe	2.000.854	1.525.009	1.271.400	1.514.399	1.900.789	824.979

Manj stojnin in poškodovanih vagonov

Iz spodnjega pregleda vidimo, da so se lani stroški za vozovno zamudnino (stojnino) in za poškodovane vagonne precej zmanjšali. Na to je vplivala večja storilnost, v veliki meri pa dokaj enakomeren dovoz surovin. Na ena-

komernost so vplivale za to pristojne in zadolžene službe, v precejšnji meri pa tudi finančna situacija, ki ni dovoljevala delati z velikimi zalogami. To je po tej strani dobro in prav, če bi tudi v zimskem času mogli dobivati

prav tako enakomerno sproti vse potrebne surovine. V tem času so problematične: ruda, staro železo, glina, peski, mazut pa tudi druge.

Kar zadeva poškodb voz, se je njihovo število lani nasproti letu 1969 za več kot polovico zmanjšalo. Vsekakor gre pri tem v največji meri zasluga žerjavovodjem v obratu plavž, martinarna in DE transport (kjer je teh poškodb največ). Njihovo delo se je v tem pogledu zaznavno izboljšalo, saj so na plavžu zmanjšali število poškodb za 420, v martinarni za 506 in pri DE transport za 247.

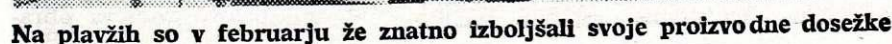
To obenem dokazuje, da se je čut odgovornosti pri tem delu vsekakor izboljšal, da so žerjavovodje upoštevali poduk in navodila, ki so jih po teh vprašanjih dobivali v tečajih za žerjavovodje in vodje dvigal.

Vsekakor pa je k izboljšanju pripomogla tudi boljša organizacija dela, pri čemer imajo zasluge vodstva obratov in ustrezne službe. B.

Razvojna pot civilne obrambe 2

G. J.

Ob koncu seje so pregledali proračun, ki se je gibal v mejah in izdelali predlog predračuna, ki ga bo sprejel tovarniški odbor sindikata na svoji prvi seji. Razen tega so obravnavali še nekaj tekočih zadev.

Ti podatki opozarjajo na velike nevarnosti, ki lahko
grozijo tudi v bodoče.

Na predvečer fašističnega napada

Miha Klinar
Spomini iz NOB

4

Beograd. Že pred prihodom v Beograd so interniranci vzpostavili organizacijo in izvolili vodstvo iz svoje srede. Niso hoteli, da bi zgledali kakor kaka anarhistična tolpa, marveč kot ljudje, ki jih je usoda združila zaradi svojega doslednega delavskega prepričanja in prav tako doslednega protifašističnega boja, kot ljudje, ki se vzlic temu, da so se vozili pod krinko »orožnih vaj« v internacijo, niso hoteli pred njo ukloniti, marveč so kljubovali in nadaljevali svoj delavski in protifašistični boj v kakršnih koli okoliščinah. Njihov cilj je bil jasen in verovali so, da ga bodo nekoč dosegli in zmaga-li, četudi bi bil boj zanj še tako težak in žrtve še tako težke. Tudi odhod na »orožne vaje« je služil temu cilju, saj je postal demonstracija in bojna napoved, da se ne bodo nikoli sprijaznili z družbo, ki jemlje delovnemu človeku svobodo in ga izkorišča,

in da se bodo borili proti njej, dokler je ne bo zamenjala nova družba, boljša in pravičnejša od stare. Zato so tudi svoj postanek v Beogradu izrabili za demonstracijo. Sklenili so, da bodo zvečer ob sedmih pred odhodom iz Beograda na postaji priredili demonstrativni shod, obenem pa izrabili za demonstracijo tudi popoldansko kinopredstavo, ki so jo organizirali zanje beograjski tovariši.

Svobode gibanja po mestu jim oblast ni omejevala. To se bo morda zdelo ljudem in vsem, ki vedo za nemška koncentracijska taborišča, celo nekoliko čudno. Nekateri bodo morda celo rekli ob misli na medvojne nemške transporte v taborišča, kakor tudi ob življenju v taborišču samem, ko ga bom po spominih preživelih tovarišev opisal, ali je bila pot v Medjurečje sploh podobna poti v internacijo in ali je bilo taborišče v Medjureču pri Ivanjici

v primerjavi z nemškimi taborišči sploh vredno tega imena. Razumljivo je, da je bilo v primerjavi z nacističnimi taborišči pravi raj, vendar ne smemo pozabiti, da je bil to šele začetek po nemškem vzoru organiziranih koncentracijskih taborišč v Jugoslaviji in da je čas preprečil, da se niso mogla do kraja razviti po strahotnem vzorcu nacističnih taborišč smrti. Toliko samo mimogrede v pojasnilo, da bi bralci ne jemali tega taborišča, s katerim je takratni jugoslovanski režim hotel izpodrežati korenine revolucionarnemu gibanju in protifašističnemu boju v Sloveniji, Bosni in Makedoniji. Predvsem pa hočem poudariti, da je bil to šele začetek in da bi bil kasneje režim prevoza v internacijo in internacije same vedno ostrejši, morda celo tak, kakršnega poznamo iz nacističnih taborišč. Tudi nemški Dachau je bil sprva samo delovno taborišče in

»navadna« interancija režimskih nasprotnikov, ki pa se je kmalu spremenila v taborišče smrti. Zato opisane poti v Medjurečje in taborišče nikakor ne smemo jemati kot »popustljivost« takratnega režima, saj so kljub svobodi gibanja »vpoklicnike« na »orožne vaje« zasledovali in opazovali tajni policisti, kakor bomo videli tudi v primeru, ki ga je doživel Lovro Albreht v družbi z Andrejem Prešernom, Feliksom Koprivnikom, Jožetom Finžgarjem in Tončevim Janezom.

»Kakor smo bili dogovorjeni,« je pripovedoval Lovro Albreht, »smo se po prihodu v Beograd razdelili v manjše skupine...« Njegova skupina z omenjenimi tovariši si je ogledala mesto, ki bi ga morda brez »poziva« na »orožne vaje« nikoli ne videli. Popoldan so se mudili na Kalemegdanu in občudovali to staro turško trdnjavo, ko so nenadoma zagledali policijskega agenta, prav tistega, ki jih je bil legitimiral v vlaku v bližini Slavonskega broda. Ko je videl tudi on, da so ga opazili, se jim je samo nasmešnil, ne da bi prišel k njim, kakor so pričakovali. Kaj se je skrivalo za tem nasmehom, ne vedo. Prej ko ne jim je z nasmehom dal vedeti, da jih opazuje že vso pot. To jih je opozorilo, da

je beograjska policija na delu in da nenehno opreza tudi za drugimi skupinami.

Kljub temu se za zasledovanje niso brigali. S Kalemegdana so odšli v neko restavracijo blizu postaje, kjer so se zbirale tudi druge skupine. Večinoma so bili že zbrani in so jedli. Bila je morda zadnja priložnost, da so si lahko privoščili obilno porcijo svinjske pečenke in da so tešili žejo s srbsko črmino. V restavraciji je bilo zato prijetno. Pa tudi zaradi orkestra in petja dveh pevačic, kakor so včasih pravili dekletom, ki so prepevale po zabaviščih in gostilniških lokalih. Njuno petje se jim je zdelo prijetno in nekdo je povprašal dekleti, če znata kako slovensko. Ena od njiju je pritrdila in nato zapela »Dekle, kdo bo tebe ljubil«. Pritegnili so ji in kmalu se je slovenska pesem razlivala iz restavracije na sivo zimsko beograjsko ulico.

»Čudni ljudje smo Slovenci,« pravi Jože Stražišar. »Komaj smo dan dva zdoma, že se nas loti domotožje.«

Tudi Lojze Vilman in Franc Sirc sta podobnega mnenja.

Se bi prepevali, da ni vstopil nekdo od vodstva in prekinil pesem. Čas je ob njej vse prehitro potekal, da so skoro pozabili na kino.

Dvignili so se, plačali in odšli na Terazije. Tamkajšnja kino dvorana se je napolnila

6

Kamenčki
iz
mozaika

Lučka Rozman

Z
D
A

AKVARIJ

Naslednji dan smo si ogledali Sheddov akvarij, ki domuje v zelo lepi marmornati zgradbi tik ob jezeru. Spada med najpopolnejše na svetu in je največji v Ameriki. V 210 razstavnih posodah smo si ogledali več kot 10.000 primerkov različnih vodnih živali, od rib do dvoživk, nekaterih plazilcev, sesalcev in nevretenčarjev. Vsako soboto in nedeljo pa uprava akvarija predvaja obiskovalcem tudi barvne filme, ki prikazujejo lov in transport posameznih razstavljenih živali. Že tukaj, kot tudi kasneje po vseh galerijah in muzejih sem opazila, da je obisk otrok kot odraslih množičen. Zaradi razsežnosti razstavnih prostorov so povsod na razpolago tudi posebne sobe, v katerih lahko obiskovalci dobe okrepčilo, si odpočijejo ali pojedjo malico, ki so jo prinesli s seboj.

MUZEJ ZNANOSTI IN INDUSTRIJE

Veliko lepega in zanimivega smo videli tudi v muzeju znanosti in industrije, ki je nekaj postaj izven mestnega središča in spada med najbolj obiskane muzeje na svetu. Letno se v njem ustavi čez 3.000.000 obiskovalcev, ki imajo kaj videti! V klasično grajeni zgradbi je na 566 arih prostora pod geslom: »Znanost odkriva zakone narave, industrija pa jih uporablja za potrebe človeštva!«, prikaz razvoja znanosti in industrije na različnih področjih. Nazorno so prikazani prvi poskusi ob rojstvu ideje in njen razvoj do masovne uporabe. Po tele-

fonskih slušalkah lahko poslušate dodatno razlago k napisom in s pritiskom na gumb lahko mnoge od teh poizkusov sam obnoviš. Muzej je namreč znan kot »napravi sam — muzej«. Med drugim smo videli:

— Foucaultov vizualni dokaz, da se Zemlja vrti

— razvoj zračnega prometa od prvih poizkusov letenja do najnovejšega Boeinga 747,

— nemško podmornico U 505, ki so jo Američani zasigli leta 1944, skupaj s filmom o tem dogodku,

— pravi pravcati rudnik, v katerega nas je popeljal električni vlak in kjer so resnični rudarji nazorno prikazali razliko med včerajšnjim in današnjim pridobivanjem premoga,

— prikaz železarstva in njegov doprinos gospodarstvu ZDA, ki je rezultat triletnih priprav vodilnih železarskih družb,

— celotno pot izdelave časopisa, od zbiranja novic, urejanja in tiskanja do dostave na dom.

— Medicina je predstavljena z veliko področij. Videli smo tako potek operacije slepiča kot ogromen model človeškega srca, ki si ga lahko ogledaš tudi z notranje strani.

— Fizika, optika, magnetizem in elektronika so predstavljeni s številnimi poskusi znanih znanstvenikov.

— Na ogled je tudi model Apolla I z obema astronautoma, pa svetlobni prikaz matematičnih operacij v elektronskih računalnikih, zgradba atoma v gibanju, izvalitev

piščancev in še in še. Muzej je tolikšen, da si ga je v enem dnevu nemogoče natančno ogledati.

PRIDODOSLOVNI MUZEJ

Podoben naporen dan smo imeli ob ogledovanju Fieldovega prirodoslovnega muzeja, ki spada med najodličnejše tovrstne muzeje na svetu. Že pogled z zunanje strani na ogromno zgradbo v grškem slogu da slutiti, koliko mora biti v njej razstavljena gradiva. Ogledali smo si 47 dvoran v treh nadstropjih, ki jih povezuje velika osrednja dvorana. V njej te že ob vstopu pozdravijo izbrano lepi eksponati: dva indijska slona, okostje dinosavra ter skoraj 12 m visoka indijanska totema iz rdečih cedre. Muzej prikazuje štiri področja znanosti: antropologijo, botaniko, geologijo in zoologijo. Odlikuje se z ohranjenimi in negovanimi razstavnimi predmeti ter z zelo lepo izdelanimi modeli in kulisami.

Zgodba človeške vrste je pripovedovana na zelo zanimiv način. Lutke vseh ras v naravnih velikosti pri različnih opravih ponazarjajo mesto človeka v okolju ter medsebojni vpliv njegovih navad in aktivnosti. Zraven so na neštetihi policah razporejeni uporabni in okrasni predmeti primitivnih narodov ter prikazana zveza med primitivno umetnostjo in umetnostjo civiliziranih družb. Zgodovino človeštva po dobah rekonstruirajo modeli ljudi od pračloveka naprej. Kultura Egipta, Babilona, Etruril in Rima

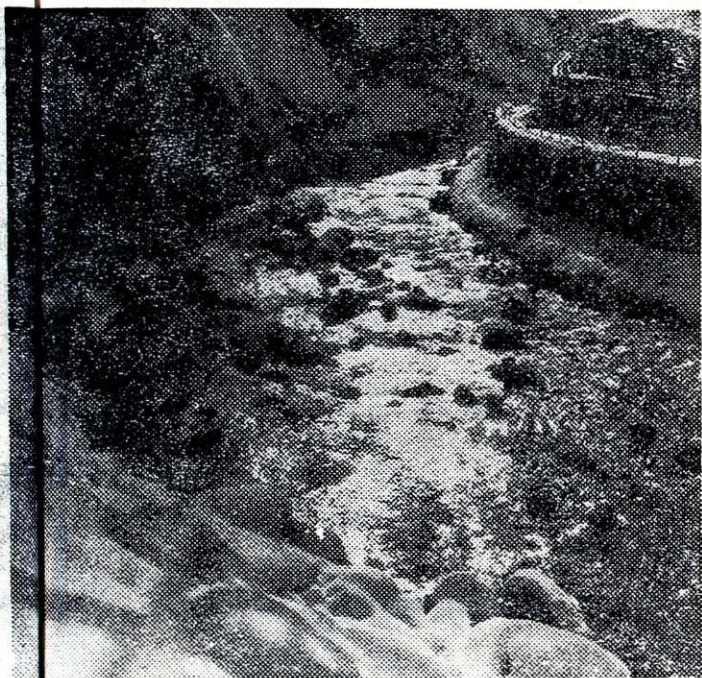
z nami in beograjskimi tovariši o zadnjega kotička. Beograjski tovariši, ki so organizirali za slovenske »vpoklicnike« redstavo, so jih pozdravili, vzklili. Vzklikanje, ki se je začelo z »Živeli Slovenci«, je kmalu preraslo v manifestacijo in demonstracijo z vzkli »Nočemo fašizacije Jugoslavije!«, »Dol s fašizmom!«, »Zahtevamo delavsko demokracijo in oblast!« Tedaj pa se je nenadoma pojavila na mskem platnu slika Lenina. Dvorana je zahrumela: »Zvela Sovjetska zveza! Slava Leninu!«

Neravana demonstracija v ku je popolnoma uspela. Zato se je izjalovil demonstrativni shod, ki so ga namesto prirediti na beograjski postaji. Policija in žandarmerija z močnimi stražami zasledila postajo. Legitimiral so nikogar in spustili na postajo samo »vpoklicnike«,

medtem ko beograjski tovariši niso mogli z nami. Policisti in žandarji pa so bili tudi na postaji. S silo so gnali »vpoklicance« do ozkotirne proge, ki povezuje Beograd z Užičko Požego in jih s silo strpali v vagone. Kmalu nato je odpeljal vlak, sestavljen iz vagonov IV. razreda.

IZSTOPNA POSTAJA UŽIČKA POŽEGA

Ozgotirnica. Vagoni IV. razreda. Gneča. Noč... Začele so se prve muke, s katerimi je bilo »vpoklicnikom« doslej prizanešeno. Kakor da so nalašč zanje izbrali vagone, polne mrčesa, in jih z ušmi, ki so jih napadle hoteli odvaditi civilnega in svobodnega življenja. Dolga je bila noč v boju z mrčesom, ki je žrl, a ga ni bilo videti. Dne 25. januarja 1941 se je končala njihova pot v Užički Požegi.

Zini motiv pod železarno ob Savi, kakor ga je zabeležil fotograf Franci Makovec

je kazana s številnimi izkopinami in ostanki, opremljeni z zanimivo razlago: muje ljudi in živali, okrašene krste, poslikana oblačila, kopisi, skulpture, posoda, krasje, orodje, čolni... Počno so proučevane še kitajski in tibetanski civilizacijski kultura Afrike in Madagaskarja, Polinezije, Milneze Indonezije. Za nas posebej zanimiv pa je bil oddelek ki je tolmačil zgodovino indijancev od njihovega prida iz Azije v Novi svet pa prvih srečanj z evropskimi raziskovalci, misijonarji, zavojevalci. Slikovito prikazuje način življenja različnih plemen, čudovita zbirka temov, uporabnih predmetov, obrednih mask in oblačil izpopolnjena še s platišnimi prikazi raznih tipov vasobičajev ipd.

Eden muzej je med prvimi prišloslovnimi muzeji, ki so postali pozornost tudi rastlin. Ta del razstave je urejen tako, da daje osnoven prikaz in oblik rastlin ter njihovo povezavo s človekom. Črna področja ved o materijali so zajeta v petih veliki dvoranah. Izmed vseh

prikazov materialov, strukture in sil, ki oblikujejo zemljo, uporabe rud in mineralov, lepih fosilov in ene največjih zbirk meteoritov na svetu pa nam je bila najbolj všeč dvorana draguljev, v kateri so zbrane vse vrste dragih in poldragih kamnov sveta, brušenih ali še surovih. V steklenih vitrinah, ki jih ves čas nadzorujeta dva stražarja, se bleščijo vzgojene perle poleg naravnih, umetno izdelani safirji in drugi dragi kamni in modeli vseh slavnih diamantov na svetu.

Kar težko je bilo oditi od tu, vendar nas je zoološki oddelek kmalu pritegnil z mnogimi od svojih 50.000 prepariranimi živalmi. Razporejene so po treh principih: po istovrstnih skupinah, po naravnem okolju ter po načinih proučevanja in prepariranja. Skupine sesalcev, ptic, plazilcev, dvoživk, insektov, rib in drugih morskih živali so postavljene v tako odlično ponarejeno okolico, da malone pričakuješ, da se bodo še začele gibati.

Ob odhodu iz tega muzeja nas je spremljal občutek, da smo videli veliko lepega, pa tudi veliko novega.

Jaz sem pa spremljal v mislih Merkoveca: zdaj je že v dolini... da bi le srečno oddal pošto...

Prišlec si je natočil iz steklenice, ki je bila še vedno pred njim, in s trudom nekaj premišljal. Potem se je zagledal vame in rekel, ko da je to sklep njegovega premišljevanja: — Čimprej me spravite čez, ne uide vam plačilo, to vam zagotavljam, kakor zdaj tukaj sedim...

Tudi tebi ne, sem mu odvrnil v mislih. Merkovec mora biti že na mostu, pri stražarju. Mu že pripoveduje: bandit na Osredku, v hiši... Stražar spusti Merkovca čez most. Tam ga drugi stražar odpelje v kasarno. Ko da bi ose zbežal! Kje, kakšen, od kdaj... Se že pripravljajo. Cela desetina... Merkovec pa: če sme v gostilno onkraj ceste, samo za hip, dokler se ne pripravijo, njegova hči je mlada pri Valpetiču. Na požirek žganja, zaslužil si ga je... Nič ne slutijo, kako neki. Merkovec pa čez cesto. Stari bi se skoraj sesedel, več dni ni bilo že nikogar s hribov v gostilno. Ponoči še celo ne. Merkovec pa se mu reži. Z zetom stopita v boljšo sobo, še preden se pozdravita oče in hči. Nujna pošta! Bo šlo? Še to uro mora do Sergeja!

Pisma so srečno oddana. Pa tudi žandarji so že pripravljeni, med njimi nekaj poturic, ki govore slovenski. Že se pomika kolona v hrib, spredaj komandir z Merkovcem, drugi v gosjem redu za njima...

Preklete zanke, ki jih človek nastavlja človeku! Ko da nismo vsi dvonožci, ko da ne živimo vsi enako radi in nimamo radi istih reči v življenju! Ko da ne govorimo vsi z istimi glasovi in nas nazadnje ne čaka isti konec!

Prekletstvo vojne! Zmeraj sem bil proti njej, saj ni drugega kot zarota proti človeku, pa sem se začel še sam vojskovati, po svoji pameti, in zdaj se mi bliža zadnja bitka. Saj je šlo kar prav, dokler sem vedel, pri čem da sem. Rdeče in belo, naši in njihovi!

CVETKO ZAGORSKI

5

V PRECEPU

Ni bilo treba iskati v očeh, v mislih, na kapah je pisalo, na rokavih, vsakdo je imel na jeziku, kar v srcu.

Imelo me je, da bi človeka za mizo kar naravnost vprašal, naj po pravici pove, kdo da je in kaj mu vrta po možganih. Mogoče, sem dvajal v sebi, pa le ni, za kar ga imam. Mogoče sem skuhal nekaj, kar mi bo težko pogoltniti.

Dolgin pa je sedel široko in brezskrbno, sit, in tudi žganje je že opravljalo svoje.

— Torbo sem jim pustil; to je že res, kdo bi mislil na torbo, ko gre za glavo, — je blebetal. — Kaj pa ima moj tovariš od tega, da se je dal ubiti? Prav gotovo so ga ubili, drugače bi se našla. Torbi bi dobili, tudi če bi se jaz vrnil ponjo. In s torbo še mene...

Nisem več mogel poslušati tega natepanja — do kraja me je prepričal, da se je bil vdal Nemcem in da zdaj dela zanje — stopil sem k mizi, poveznil kozarec čez steklenico in jo odnesel nazaj v omario. Zamerljivo me je pogledal.

— Ta tvoja zveza je počasna, po smrti bi jo poslal, — je rekel.

— Vsak hibi po tu, — sem odgovoril, on pa se je začel oprijemati mize in vstajati.

— Greva pogledat, videti hočem te tvojo zvezo...

— Če se ti tako mudi, pa pojdi! — Zares sem želel, da bi se pobral iz hiše.

— Je to beseda partizanu? — je zrasei. — Je to beseda tistemu, ki krvavi zate, strada, zmrzuje?

Spet je bil prejšnji, tak, da bi sprožil vanj, če bi imel kaj v roki.

— A ti krvaviš? — se nisem mogel zdržati. Iz hiše bi ga vrgel, če ne bi zaslišal takrat od zunaj zvoka, ko da je nekaj lesenega zadelo ob tepko.

Prisluhnil sem, če se bo spet oglasilo. Neznansko dolgo je trajalo. Že sem odprl usta, da bi rekel kaj pomirljivega, takrat pa je poropotalo po vežnih vratih.

Dolgin me je vprašujoče pogledal, v negotovem pričakovanju. Napol dvignjen izza mize je obstal, Lona se je zagledala predirjivo vame. S počasnim korakom sem prešel sobo in vežo in glasno vprašal:

— Kdo je?

— Jaz, — se je odzval Merkovec.

Toliko, da sem odpahnil, je že nekdo od zunaj sunil v vrata, da so se na stečaj odprla. Komaj sem odskočil. Merkovca je vrglo v vežo, pahnil ga je Nemec, ki je tiščal za njim, s pištolo v eni roki in s slepečo svetilko v drugi. Za njim sta se pomolili v vežo dve črni cevi.

Odskočil sem proti kuhinji, prestrašen in rado veden, vse obenem. Obšla me je želja, da bi povprašal Merkovca, če je oddal pošto, pa nisem utegnil. Nemca sta uperila vame cevi, eden je zakričal: »Hände hoch!«, Merkovec pa je zavpil, da nisem pravi. Tisti hip so že pritisnili v izbo in tudi zadržalo je že... Ne, tega nisem hotel, pričakoval sem bil, da se jim bo fant takoj predstavil, kdo da je in se bodo v zadregi vsi skupaj spravili iz hiše. Privoščiti sem si bil hotel samo majhno, potrebno šalo, da bi z njo prikril zvezo... To je bilo tudi vse, kar sem utegnil premisliti. Že sem bil na pragu v izbo, a kar sem videl, je vzelo udom in jeziku vso moč.

Ranjen partizan v moji hiši in po moji krivdi! S pol telesa je ležal čez mizo, z dvignjeno glavo, s krvavo liso čez čelo, zdrknila mu je v oko, ga zalila in se razlila čez lice, z odprtimi usti in v smrtnem strahu osteklenelimi očesom je strmел sem na prag, prav vame. Predse je molel svoje dolge roke, v eni je imel bombo, z drugo jo je poskušal odviti.

Bila je le sekunda ali še manj, vendar dovolj dolgo, da se je v meni vse sesulo. A časa ni bilo niti za krik, iz avtomata pred menoj je spet zapopotalo d-c-d-d...

Najraje bi bil takrat sam na njegovem mestu! Glava mu je onemogo padla na mizo, obmirovala, izmed dlani je zdrknila železna, kvadratasto nazobčana žoga, se zakotalila po mizi in se ustavila. Nemec je nekaj zarjul in odskočil, porinil s praga še mene, takrat pa je že tudi zagrmelo v hiši.

— Lona! — sem zaklical na vso moč, z enim skokom sem bil spet v hiši, v prahu in dimu.

Lona se je bila sesedla ob peči, po jo je bilo pod klopjo, kjer je ves večer sedela. Na posteljo sem vrgel pogled — mati so pol sedeli pol ležali, naslonjeni na stranico, ko da spijo.

Ob meni se je znašla Malka, v dolgi beli srajci, vsak pod eno roko dva prijala Lono in jo dvignila na klop. Sama si je pomagala, zakaj vtem se je že zavedela, in si šla z desnico čez čelo in oči, potem me pa tako čudno pogledala, takega pogleda pri njej še nisem videl, ne z ljubeznijo, ne z usmiljenjem, niti ne z jezo, ampak odsotno, kot tujca, da me je prizadelo bolj kot karkoli.

— Si ranjena? — sem zaklical.

Odkimala je, nič ji ni bilo, le omedlevica. Utrujen pogled ji je šel po sobi in se ustavil na postelji. Zvlekla se je tja, dvignila starki belo glavo in jo položila na blazino. Nič ni bilo krvi, taka je bila ko prej, le zenice so motno gledale nekam navzgor, da je bila oči sama belina.

Lona se je spustila na tla, z glavo na postelji, brez glasu je jokala, le rame so se ji stresale. Ob stal sem sredi sobe, nisem vedel kam s sabo, srce v prsih sem čutil ko veliko utež, trgala mi je vso notranjost.

K mizi si nisem upal pogledati. Vem, kaj naredi s človekom granata.

5.

Kmet je zlezal povsem vase, samo še kot kepa je čepel v mračnem, mokrem kotu. Plahnel je, medtem ko je rasla in ga vsega preraščala grozljiva, vseuničujoča misel, nevera vase in v vse, v kar je še včeraj verjel.

Tak naj bi bil torej konec? In če je lahko njegov konec tak, zakaj ne bi mogel biti tak tudi konec vsega, v kar je verjel?

... Ko je tako stal tam sredi hiše, zgubljen, malodane ponorel, je začutil na rami moško roko. Ozrl se je — bil je nemški podoficir.

Široki, tolsti, razžarjeni obraz pod žandarsko kapo se je dobrodušno, prijateljsko smehljal. Najbolj čudno pa je bilo, da so ostale kmetu v spominu le rdeče, redko posejane ščetine na žandarski bradi, zgornji ustnici in celo po licih.

— Svinja! — je pomislil.

Nemec pa ga je potrepljal po rami:

— Braver, unser Mensch!

Kmet je razumel toliko nemški, da je razumel: Nemec hvali zvestega psa...

Nemec si je njegov melk razlagal po svoje.

— Kommen Sie mit! — Z roko je kazal v dolino. — Sie bekommen viel Mark...

Medtem se je hiša napolnila vojakov. Topotali so z nakovanimi škornji, smrdeli po vojaškem potu in prahu proti mrčesu, vsevpred govorili, se šalili in dregali k ubitemu.

Za stabilno in dolgoročno gospodarsko politiko

(nadalj. s 1. strani)

podjetja. Recesija se je stopnjevala še v letu 1968, ko so slovenske železarnice bilanco zaključile po plačani realizaciji s 70,5 milij. din. izgube, od tega železarna Jesenice sama 63 milij.

Finančni položaj železarn so oteževali še velike podražitve investicijskih del, ki so jih morale železarnice kriti iz lastnih virov in poizkusna proizvodnja, kar je prizadelo predvsem železarno Jesenice. Podjetja so zaradi podražitev izčrpala sredstva amortizacije in so za del obnove osnovnih sredstev bremenila investicijsko vzdrževanje. Vsa črna metalurgija je imela 1967. leta 92 milij. izgube, ki je v letu 1969 porasla na 146 milij. din.

Za železarno je torej poreformsko obdobje značilno naslednje:

1. Porušeni reformski odnosi v cenah.
2. Nedokončane investicije in porast stroškov, kot posledica zavlačevanja in nerednosti dodeljevanja kreditov.
3. Povečanje lastnih sredstev že odobrenih kreditov.
4. Liberalizacija uvoza proizvodov črne metalurgije in neustrezna carinska zaščita.
5. Stalno pomanjkanje obratnih sredstev, globoka nelikvidnost kot odraz gospodarske nelikvidnosti nasploh ter kot posledica tega skoraj stalna blokacija žiro računa.

Ta gibanja so pa spremljali še razni socialni problemi kot stagnacija OD, stanovanjska problematika in visoka fluktuacija kadra.

Prav je, da nekatere predhodne ugotovitve podkrepimo tudi s konkretnimi pokazatelji.

Vsako moderno gospodarstvo sorazmerno veliko vlaga v novo tehniko, tehnologijo in kadre. Pri tem pa so zelo pomembne cene, brez katerih ni realnih kalkulacij, niti ni možno sproti ugotavljati rizičnosti vlaganj. Zato pomenijo stabilne cene pomemben faktor poslovne politike, dolgoročnega načrtovanja najbolj racionalnega investiranja. Tako gledanja so bila nedvomno prisotna pri izoblikovanju izhodišč reforme v letu 1965. Zato je politika cen ob sprejemu reforme izhajala iz paritete med notranjimi in svetovnimi cenami t.j. iz cen mednarodne menjave. Na tem principu so bile tudi plaforirane cene za okoli 2/3 industrijskih proizvodov in za večino poljedelskih izdelkov. Na tej osnovi je bila izvršena korekcija enotnega kursa do višine ugotovljene carinske zaščite, ki naj bi veljale za določene skupine proizvodnje. Pariteta domačih cen je znašala od 12,00 do 15,60 din. Na tej osnovi je bila formirana zaščita, ki je za surovinsko industrijo znašala 5 %, pri predelavi 9 % — pri finalizaciji od 20 % do 50 % za posamezne proizvode. Predvidena korekcija cen je bila

npr. za črno metalurgijo 36 %, za predelovalno industrijo pa samo 5 % povišanje.

V nadaljnjem oblikovanju politike cen so dobile proizvodne panoge za reprodukcij-ski material za 53 % svoje proizvodnje režim kontroliranih cen, industrija potrošnega blaga le za 27 % ob tem, da je imela kar 81 % potrošnih izdelkov visoko zaščito, ki je praktično onemogočila uvoz. Zato ni slučaj, da je ob takem režimu cen in zaščitenem trgu prišlo do preliivanja akumulacije iz bazične industrije v predelovalno.

Zato govorijo podatki. Črna metalurgija je leta 1965 imela svoje cene na uradni pariteti dolar = 12,75 din in je ta celo padla v letu 1968 na dolar = 11,99 din. Kovinskopredelovalna industrija pa je že po cenah startala na pariteti dolar = 14,70 din in je koncem leta 1968 dosegla pariteto dolar = 15,75 din. Pri nekaterih proizvodih (pralni stroj) pa celo dolar = 20,00 din. Ista razmerja veljajo tudi za ladjedelstvo in elektro industrijo.

Za nove odnose cen, je bilo z reformo predvideno razvijanje svobodnega tržišča ob stabilizaciji materialnih odnosov oz. liberalizaciji uvoza. Takih pogojev takrat nismo še imeli, zato je bilo predvideno postopno formiranje, toda formiranje je bilo predvsem podvrženo administrativnim meram, ki so ekonomska načela reforme potiskala v stran. Ko smo v letu 1967 želeli realizirati ukrep svobodnega trga, se je znašlo svetovno tržišče v obdobju močne dekonjunktore. Za tak razmerja pa naše gospodarstvo ni bilo pripravljeno za hitrejše odpiranje procesa liberalizacije, ker bi le-ta v osnovi zahteval večje devizne rezerve in intenzivnejši izvoz. Pri tem tudi carinski in izven-carinski zaščitni mehanizem ni bil tako postavljen, da bi eliminiral nezaželjene vplive konjunkturalnih gibanj svetovnega trga na naš gospodarski razvoj. Pojavila so se močna nihanja, predvsem padec cen poljedelskih proizvodov, jekla in še nekaterih proizvodov. Čeravno je ob tem karakteristično, da so v tem domicilne cene teh proizvodov v drugih evropskih državah ostale relativno stabilne. Takšne okoliščine pa so privedle do čezmernega in nekontroliranega uvoza, kar je močno vplivalo na zoževanje plasmaja in obsega domače proizvodnje. Praktično je privedlo do stagnacije domače proizvodnje. Kljub ukrepom sprejetih sred leta 1968 za oživiljanje domačega gospodarstva v investicijski in izvozni, v cilju stabilizacije našega gospodarstva, nas je vse bolj potiskalo k naraščajoči inflaciji. Dinamični razvoj vseh oblik povpraševanja nas je privedel do neskladnosti z razpoložljivim blagovnim skladom. S tem je bila inflacijska spirala samo pospešena in je koncem

leta 1970 dosegla največjo intenziteto. Zaradi objektivnosti moramo omeniti, da so se inflacijske težnje pojavile tudi na svetovnem tržišču, vendar je porast cen na našem trgu v letu 1969 in 1970 bil znatno hitrejši in smo dosegli stopnjo inflacije skoro dvakrat višjo od dežel Zahodne Evrope (Avstrija 4,8 %, Belgija 3,7 %, Francija 5,8 %, Z. Nemčija 3,9 %, Italija 4,5 %, Švica 4,5 %, V. Britanija 7 % proti 11,3 % v naši državi). Res je, da so inflacijska gibanja v svetu imela določen vpliv na naše gospodarstvo, toda dejstvo je, da moramo tržišče izkazati le v poglobljanju razkoraka pri naših notranjih cenah.

Samo nekaj primerov. V primerjavi z obdobjem 69/68 je bil porast proizvodnje repromaterialov (kamor spada tudi jeklo) za 11,8 %. Porast uvoza teh materialov pa je bil za 25,2 %.

Ali primerjava 1970-69 proizvodnja repromaterialov je narasla za 8,2 %, uvoz pa že za 42,3 %.

Čeravno smo npr. v letu 1964 imeli razmerje na 1 dolar uvoza 0,67 % izvoza, od tega 0,58 % na konvertibilno področje, pa je padlo to razmerje v letu 1970 na le še 0,57 % izvoza in od tega samo 0,48 % na konvertibilno področje.

Posledice takih nesorazmerij oz. različnih meril v politiki cen je privedlo posamezne panoge gospodarstva v nezavidljivo stanje. Tako je naprimer kovinopredelovalna industrija ob sorazmerno širokem področju prosto oblikovanih cen in ob skoraj absolutno visoki zaščiti domačega tržišča, kot globalna grupacija v letu 1969 dosegla stopnjo akumulacije (dobička) 14,1 %, pri proizvodih široke potrošnje pa celo stopnjo 25,7 %. Črna metalurgija pa je v istem letu ob režimu pretežno kontroliranih cen, zaključila s stopnjo adkumulacije 6,7 %. Naša železarna pa celo nižje 3,2 %. Taka primerjava ni sicer celovita za realno ocenitev ekonomskih položajev panog, saj na to vplivajo še drugi faktorji: učinkovitost gospodarjenja, izkoriščanje kapacitet, itd. Kljub temu pa lahko trdimo, da so odnosi v gibanju cen pri uresničevanju reforme zelo negativno vplivali na ekonomski položaj bazične industrije in pospeševali inflacijske tendence.

Spričo takih in še drugih deformacij reformskih načel je na inflacijska gibanja vplivala tudi rast OD. V obdobju 1966—70 so realni OD po zaposlenem rasli po povprečni stopnji za 6,7 %, stopnja rasti produktivnosti pa je znašala le 5,4 %.

Navedene primerjave in še vrsta drugih, kot so carinske zaščite, rast izvoznih premij itd., ne znašamo zato, da bi kdorkoli imel občutek, kako strašno je bila zastopljena črna metalurgija ali, da bi se šli v tem obdobju reformskih

gibanj zato »kdo bo koga«, temveč zato, da realno ocenimo zmoglosti gospodarstva in izoblikujemo take sistemske rešitve, ki bodo slonele na dolgoročni politiki, posamezno panogo ali dejavnost pa postavili na realno ekonomsko in podjetniško osnovo. Zavedamo se, da tudi železarji v tem obdobju nismo bili imuni do splošno znanih deformacij.

Take deformacije so nas privedle do znanih izredno težkih gospodarskih težav. Izhod iz takega stanja smo videli le v radikalnem odstranjevanju notranjih in zunanjih vzrokov za nastalo situacijo.

V letu 1969 je bil izdelan in sprejet sanacijski program za obdobje 1969—1972 v kateri so bili razen lastnih internih ukrepov in zadolžitev vgrajeni tudi elementi pomoči in soudeležbe občinske skupščine, bank, rep. organov in zveze.

Lahko ugotovimo, da je železarna Jesenice skoraj v celoti izvršila svoje sanacijske obveznosti za leto 1969 in 1970 ter da je bilo realiziranih tudi večina ukrepov zunanjih organov. Rezultat te tako široko zasnovane sanacijske akcije je bil, da je železarna Jesenice zaključila leto 1969 s 16,4 milij. skladov, leto 1970 pa ostanjemo z okrog 17,0 milij. ostanaka dohodka, ki bo po odbitku stroškov sklada skupne porabe namenjeno za vračilo dela sanacijskega kredita 50 milij. din.

Na osnovi doslej znanih uvožno-izvoznih instrumentov, pa se ob devalvaciji finančni položaj železarnice Jesenice bistveno menja. Tako samo uvoz iz konvertibilnega področja zmanjša učinek za okrog 40 milij. din. To pomeni, da že teh 40 milij. din z lastno akumulacijo ne prenesemo ter, da zapademo v izgubo. Najavljene notranje podražitve (transport, energija, mazut, ognjevdžni material in koks) nam dodatno rezultat poslabšajo še za 30—35 milij. din. Zelo se danes piše in govori o tem, da delovne organizacije v glavnem samo preračunavajo. Za ugotovitev resničnega stanja so nujno potrebni izračuni in na osnovi le-teh akcije in pa programi za saniranje nastale situacije. Proces stabilizacijskih mer in devalvacije danes sicer še ni zaključen in bo sledila še vrsta ukrepov. Vendar za železarno, kot eno izmed osnov bazične industrije, lahko do danes ugotovimo, v glavnem le negativne posledice. Železarna Jesenice že dve leti uspešno izvaja nov začrtani sanacijski program. Trdno je odločena to pot nadaljevati še z dodatnimi internimi programi tako na področju proizvodnje, stroškov, kvalitete in razvoja na področju komercialne in ostalih služb. Vendar bo potrebno, razen z lastnimi notranjimi učinki, doseči sanacijo nastale neugodne finančne situacije tudi z zunanjimi sistemskimi

rešitvami v okviru celotnega gospodarstva.

Pri tem gre za osnovno vprašanje in sicer katero mesto naj črna metalurgija zaseda v odnosu na druge industrijske veje in kakšne pogoje ji dajemo, ko odredimo elemente, ki bistveno vplivajo na njeno akumulativnost.

Znani so nam podatki sedanje akumulativnosti, znani so tudi vsi faktorji in osnove glede sedanjih cen in zaščite, vemo pa tudi za sedanji nastali položaj. Zato bi nam bilo nerazumljivo, če bi breme vseh stabilizacijskih mer nosila v glavnem bazična industrija oziroma črna metalurgija, ker je bilo doslej pri vseh premikih skoraj vedno tako. Ne zahtevamo nobenih privilegijev, zahtevamo pa enakopravne odnose in sistemske rešitve v okviru gospodarstva kot celote.

Pri reševanju nastalega stanja po devalvaciji, bi morda bil realna osnova za oblikovanja cen črne metalurgije, že lani sprejeti sistem ZIS, ki je sklenil, da se za to panogo t.j. polfabrikate in jeklovlek oblikujejo cene na nivoju uradnih domicilnih cen zahodnonemških železarn — po uradnem natečaju in, da se te na tem nivoju tudi gibljejo. Med tem ko bi za ostale naše proizvode veljalo načelo dogovorov s potrošniki, ki so že doslej imeli večjo veljavnost od formiranja cen po mehanizmu.

Vprašanja, problemi in dileme nelikvidnosti in ukrepi za izboljšanje

V principu problem nelikvidnosti obstaja od trenutka, ko smo v gospodarstvu pričeli poslovati z dinarjem kot resničnim plačilnim sredstvom. Seveda je vprašanje povezano z obnašanjem vsega gospodarstva odnosno kompletnega sistema gospodarjenja z vsemi doslej poznanimi problemi, ki se končujejo v dilemi, ali preveč porabimo ali pa premalo odnosno neekonomično delamo.

Problem se odraža tudi skozi obnašanja naše družbe do bazične industrije nasploh in tudi v tistem delu, ki se nanaša na stalno pomanjkanje potrebnih obratnih sredstev za tekočo odnosno za naraščajočo proizvodnjo.

Nelikvidnost torej ni nek pojav za katerega lahko najdemo krivca v tem ali onem podjetju, v tej ali oni ustanovi, panogi gospodarstva itd. — nelikvidnost je naš dosednji način življenja — tudi če se obrnemo k sebi lahko to takoj ugotovimo.

Če izhajamo iz teh ugotovitev, potem je nelikvidnost splošna jugoslovanska bolezen in jo moramo združeno zdraviti odnosno odstranjevati. Prav je, da ima pobudo v

tem prav bazična industrija, v katero tudi mi spadamo.

Ko se odločamo, da se s tem problemom obrnemo k sebi in ugotovimo, kaj lahko storimo za izboljšanje tega stanja, potem ni dvoma, da še nismo izčrpali vseh možnosti. Sicer nam dosednji ukrepi niso prinesli kdo ve kakšnih rezultatov, iz sledečih razlogov:

1. Z ukrepi, ki jih je ZIS objavil oktobra, posebno z obveznimi pologi za uvoz, se je stanje katastrofalno poslabšalo. Ob govoricah o devalvaciji se je uvoz kljub obveznemu pologu v znesku 30 % uvozne vrednosti, znatno povečal. Dodatno je bilo angažiranih nekaj milijard dinarjev.

2. V tem času je Železarna izvajala akcijo ustavljanje dobav slabim plačnikom. V času enega meseca so zaradi povečanega uvoza do tedaj sorazmerno dobri plačniki, postali slabi pa tudi pri slabih plačnikih se stanje ni izboljšalo.

3. Trenutno praktično ne obstoja kategorija dobrih plačnikov. Z novimi gospodarskimi ukrepi moramo računati na počasno, a trajno izboljšanje pogojev, zato bo na tem področju potrebno dolgotrajno in vztrajno delo za izboljšanje.

4. Potrebno bo še okrepiti finančno operativno, da bo zmožna še bolj pospešeno izvajati razne kompenzacije in druge možne kombinacije in prek bank in zainteresiranih partnerjev pri poravnavanju medsebojnih računov. Potrebno bo še več sodelovanja z operativno prodajo z namenom hitrejšega odločanja odnošno bolj pospešenih akcij pri izterjavi manjših dolžnikov.

5. Še nadalje moramo pritiskati na večje dolžnike z zmanjševanjem pogodbениh količin in dolgoročnim prehajanjem na sorazmerno boljše kupce-plačnike. Pri tem sicer obstojajo določeni problemi pri plasmaju perspektivnih izdelkov kot npr. vlečena jekla, elektrod itd., vendar je to treba skladno urejati.

6. Ko ugotavljamo, kaj naj na področju izboljšanja nelikvidnosti storijo finančna in komercialna operativa, ne smemo mimo zelo pomembnega problema in sicer, da je izhodišče za dobro finančno stanje v podjetju tudi v proizvodnji in sicer, da proizvajata točno to, kar je naročeno.

Z nekaj podatki, bi navedli, kako je s tem vprašanjem bilo v Železarni v 1970. letu:

V jeklarni smo v lanskem letu odlili izven programa 425 šarž v količini 24.300 ton.

Problem izvenprogramske proizvodnje se potem nadaljuje v ostalih proizvodnih obratih tako, da smo v 1970. letu prodali naslednje količine izvenprogramske proizvodnje (razni formati, zgrešene kvalitete, sekunda material itd.):

— profil jekel:	1.700 t
— pločevine	36.900 t
(slabi tudi iz Romunije)	
— hladno predelanih izdelkov	1.100 t

Če k temu dodamo, da je izdoba 11.300 ton valjene žice za gradbeništvo (dejanško betonsko železo) valjana skoraj v celoti iz neprogramiranega vložka, se skupna količina poveča na več kot 50.000 ton.

Takšna izvenprogramska proizvodnja pa zelo vpliva na našo solidnejšo izdoba kupcem, obratno pa na boljše plačevanje. Poleg tega se kupci neradi odločajo za nakup takih proizvodov in če se, zahtevajo boljše plačilne pogoje in popuste.

Pojava izvenprogramske proizvodnje vpliva na nastanek problema zaostankov, ki je še hujši kot prvi.

Če izhajamo iz realne ugotovitve, da je potrebno najprej izvršiti po veljavnih naročilih redno dobavo in nato zahtevati redno plačilo potem vsaj za okrog 50.000 ton naše odprave, ki ni bila izvršena pravočasno, moralno nismo imeli pravice zahtevati rednega plačila. Pri tem je treba upoštevati, da neredna dobava enega dela naročila vpliva pri naročniku, da v večini primerov ne more finalizirati celega objekta ali serije izdelkov.

Iz gornjih podatkov in ugotovitev se jasno da sklepati, kakšen vpliv ima proizvodna operativna na likvidnost podjetja in da nas čakajo združeni napor za izboljšanje sedanjega stanja.

Za objektivno oceno navedenega je potrebno dodati tudi problem, ki je stalno že dve leti prisoten in sicer pomanjkanje osnovnih surovin in njih relativno slaba kvaliteta. V tem času so nas stalno spremljale težave, od krize s koksom, pomanjkanja in slabe kvalitete starega železa, mazuta pa vse do ultimativne ustavitve dovoza železnice. Vzroke zato je v prvi vrsti iskati v nelikvidnosti in konstantnem povečevanju pomanjkanja obratnih sredstev. Saj so vse inflacijske tendence ob istočasnem povečevanju proizvodnje objektivno privedle do tega, da je masa obratnih sredstev postala nezadostna za količjak normalno proizvodnjo.

S tem pa ne želimo v ničemer subjektivnih slabosti upravičevati. Popolnoma se strinjamo z ocenami proizvodno-kvalitetne problematike, ki je bila v decembru obravnavana na DS. Še več, menimo, da je nujno, da se tako ustrezne strokovne službe, a še posebno pa vodje in organizatorji proizvodnje odločneje lotevajo problema kvalitetne problematike in izvajanja tehnološke discipline.

Poleg teh prizadevanj za nadaljnje kvalitetne in kvantitetne premike v proizvodnji, pa ne bi bilo prav, če bi slabosti na finančno-komercialnem področju zgolj opravičevali z zunanjimi objektivnimi težavami. Komunisti menimo, da so komercialno-finančne službe vlagale izredne napore za premagovanje dnevnih težav. V ničemer pa ni in ne bo opravičila za težavna stanja, ki spremljajo Železarno v popustljivi in tolerantni politiki do naših po-

slovnih partnerjev. V polni meri se je potrebno pri tem zavedati, da smo zainteresirani za stabilno gospodarsko politiko. To pa pomeni, da se bo moral tudi naš sistem na področju blagovno denarnih odnosov tako izpopolniti, da bo naročnik v roku sprejel blago, a zato tudi sprotno plačeval. Pri tem pa bo nujno tudi uvesti ustrezne mere sankcij za neizpolnjevanje obveznosti.

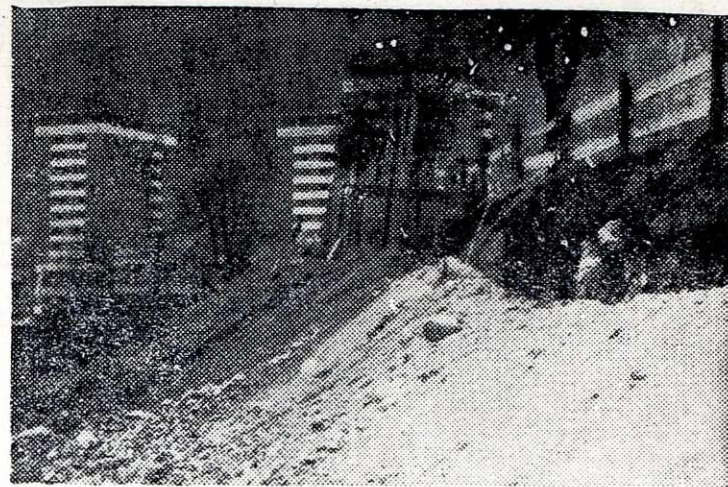
Človek kot središče pozornosti nadaljnega razvoja

Vse pogostejše slišimo v Železarni, da smo v celoti izvršili obveznosti, ki smo jih sprejeli v svojih sanacijskih programih, kar potrjuje tudi doseženi rezultat poslovanja v letu 1970. Pri tem pa se vse premalo sprašujemo v čem je bila ta sanacija, če niso bili ti napor usmerjeni predvsem v sanacijo materialnih sredstev, zelo malo ali celo na škodo sanacije delovnih in življenjskih pogojev zaposlenih.

K takemu razmišljanju nas sili to, da je fluktuacija prisotna na vseh nivojih strukture zaposlenih, od fizičnih delavcev do delavcev z visoko strokovno izobrazbo. Kljub skrajnemu naporu, da bi število zaposlenih povečali, saj smo lani sprejeli 246 delavcev več kot leta 1969, se je povprečni stalež znižal v l. 1970 za 437 zaposlenih. To vnaša v proizvodnji proces že sedaj resne težave in če sanaciji ovarne ne bo sledilo prav tako intenzivno saniranje delovnih in življenjskih pogojev zaposlenih, potem ne moremo pričakovati polne realizacije srednjeročnega programa, ne glede na možnosti financiranja.

Vsakodnevne pritožbe na nevdružne razmere v higienskih prostorih nekaterih obratov, počasno in nezadostno saniranje varnega dela, kljub naporu v zadnjem obdobju, še vedno pomanjkljiva zdravstvena zaščita, 556 prošenj za stanovanja, izredno omejene možnosti otroškega varstva, draga stanovanja in prehrana za samske delavce itd., so ovire za pridobivanje novih delavcev. To pomeni, da kljub relativno ugodnemu porastu osebnega dohodka, prihajamo do zaskrbljujočega nasprotja, da se nam v času, ko nam srednjeročni program razvoja narekuje intenzivno izboljšanje kvalifikacijske strukture zaposlenih, le-ta poslabšuje, da potrebna sredstva za reševanje omenjenih problemov razmetavamo za stroške sprejema in priučevanja novih delavcev.

Odlašanje za reševanje teh problemov z izgovorom, da ni denarja, zbujajo pri ljudeh vtis nemoči in neperspektivnosti, ki ima mnogostranske posledice. Tudi za nižji osebni dohodek se ljudje odločajo za druga podjetja, ki jim lahko zagotovijo ne takoj, ampak v določenem času stanovanja, ki jim nudijo boljše delovne pogoje, s tem predvsem mislimo lažje delo ali visoko

Stanovanjsko podjetje in Železarna sta se sporazumeli, da bo moč v bodoče iz parne centrale Železarne ogrevati več zgradb od gledališča do železniške postaje. Dela v zvezi s tem so se že začela. Komunalno podjetje »Kovinar« namreč gradi podstavke, kjer bo tekkel vod. Ker bo ta položen tik ob cesti železarna-gimnazija, bodo pred tem razširili še pločnik proti bohinjski progi. Na sliki vidimo graditev opornega zidu za razširitev pločnika ob »Jelenovem« klanecu. B.

strokovnemu kadru druge pogoje, ki so odraz družbeno pogojenega standarda h kateremu težijo ljudje.

Zaradi te nemoči nam tudi formalne možnosti sodelovanja v upravljanju podjetja ne morejo dati željenih rezultatov, če se vse zahteve in še zlasti tiste, ki neposredno zadevajo posameznika, zavračajo z izgovorom, da nimamo možnosti. V tovarni se lahko pohvalimo, da v zadnjem obdobju nismo imeli resnejših konfliktnih situacij, toda pri tem pozabljamo, da je tako visoka fluktuacija samo drugačen izraz nenehno prisotne konfliktnih situacije, ki lahko resno ogrozi izvajanje načrtov nadaljnega razvoja.

Reševanje te situacije mora potekati nedvomno v dveh smereh. Temeljito je potrebno razmisliti o načrtnem in sistematičnem odstranjevanju subjektivnih, predvsem organizacijskih pomanjkljivosti, ki ovirajo produktivnejše delo in s tem možnosti večjega osebnega dohodka, boljših medsebojnih odnosov, zaupanja v vodstvo tovarne. Načrtovanje novih naprav mora upoštevati, da bo ob teh napravah človek, ki potrebuje streho zase in družino, primerne pogoje za lasten razvoj in razvoj svojih otrok, da želi primernih pogojev za rekreacijo, oddih, na delovnem mestu primerne delovne, varnostne, higienske pogoje, skratka take delovne in življenjske pogoje, ki ga ne bodo poniževali. Premalo se zavedamo, da ljudi spreminja

okolje v katerem živijo in delajo in šele če se ta spreminja, lahko računamo, da bodo ljudje pripravljeni in sposobni sprejemati nove zahtevnejše naloge, kar z drugimi besedami pomeni napredek.

Ne delamo si iluzij, da bomo zaostanek na tem področju nadoknadili čez noč, toda če stabilizacija ne bo pomenila zagotovitve tolikšne akumulacije, da bi na tem področju lahko začeli s trajnim sistematičnim delom, potem zaman pričakujemo, da bomo zajezili odhod delavcev preko naših meja. Stabilizacija mora pomeniti večjo materialno in socialno varnost zaposlenih, seveda ob usklajenih delovnih rezultatih. Toda delovne organizacije morajo imeti možnost vsestransko vplivati na delovne rezultate, ne samo z novo tehnologijo.

Sekretariat konference se ob teh uvodnih mislih zaveda, da ni zajel vrste vprašanj, ki sovpadajo v to problematiko. Nismo se dotaknili niti srednjeročnega programa in njegove hitrejšje realizacije. Samo obrobno obravnavamo nekatere naše notranje probleme itd. Odprta so še vprašanja iz področja samoupravnih aktivnosti in vloge komunistov v njih. Prav tako pa bi končno morali govoriti tudi o aktivnosti ZK in njenih oddelkov v tovarni. Zato pričakujemo, da bo konferenca ta vprašanja, ki se direktno ali indirektno nanašajo na obravnavano temo dopolnila v razpravi.

SOVJETSKA ZVEZA — V stepi Kazahsana so odkrili novo nahajališče železove rude, dolgo 100 in široko 10 km. Skupne znane zaloge so večje kot 2 milijardi ton. Na dveh dnevnikih kopih bodo lahko nakopali v vsakem po 36 milijonov ton te železarske surovine. Prvega so pred kratkim že pričeli izkoriščati.

SOVJETSKA ZVEZA — Letos predvidevajo v sovjetskih

železarnah, da bodo dosegli proizvodnjo surovega jekla okoli 120 milijonov ton (leta 1969 110 milij. ton). V razdobju od 1971. do 1975. leta bodo v tej državi investirali 2,5 milijarde rubljev v železarske objekte. V teh sredstvih sta zajeti tudi novi kisikovi jeklarni v železarnah Karaganda in Krivoj rog ter nova valjarna v Čeljabinsku.

NAŠ DOLG DO ROJAKOV ONSTRAN KARAVANK

Ali storimo to, kar nam velela naša nacionalna in človečanska dolžnost in zavest do naših rojakov onstran Karavank? Na to bomo verjetno težko povoljno odgovorili.

Vse pogostejše smo v zadnjem času pričali dogodkom onstran Karavank, ki nas pretresajo in katere ne moremo prezreti. To so dogodki ob proslavljanju 50-letnice plebiscita, napadi na zavedne Slovence, slovenske ustanove in celo dobri sosedski odnosi so nekaterim napoti.

Ne moremo pozabiti dogodkov preteklih let;

— razstrelitev partizanskega spomenika v št. Rupertu pri Velikovu,

— odstranitev slovenskega napisa z Breznikove gostilne v Priberku,

— večkratna odstranitev slovenskega napisa Hranilnice in posojilnice v Železni kaplji,

— skrunitev partizanskega grobišča v Borovljah,

— odstranitev slovenskih oziroma dvojezičnih napisov slovenskih organizacij in ustanov v Celovcu,

— odstranitev slovenskega dela dvojezičnega napisa na ljudski šoli v št. Janžu v Rožni dolini, itd.

Kar je najbolj zanimivo je to, da krivcev oblasti nikoli niso našle. Ko tako sledimo raznim dogodkom v svetu — vojni v Vietnamu, na Srednjem vzhodu in v Kambodži, pa skoraj ne vidimo, kaj se dogaja le nekaj kilometrov stran, onstran Karavank. Saj celo sami včasih delamo to, za kar bi morali druge obsojati.

Na jeseniški postaji kupujemo vozne karte za Villach in skoraj ne vemo, da je to Beljak, niti ne zavedamo se, da s tem še mi ponemčujemo naše slovenske kraje na Koroškem. In ko se vozimo po Koroški, skoraj ne znamo več slovensko. Vse, kar ne vemo, sprašujemo le nemško, kot da smo prišli v Nemčijo. Zakaj to? Večina prebivalstva zna slovensko in celo želijo, da se z njimi pogovarjamo v materinem jeziku. Pozabljamo, da je tu tekla zibelka naših prednikov in da se tu že dolga stoletja bije težak boj za obstanek in pravice človeka, ki tu živi.

Pozabljamo, da so bili na teh tleh pred sto leti veliki slovenski tabori, na katerih so postavljali zahteve po enakopravnosti slovenskega jezika, po svojih zastopnikih v vladi, da bi imeli Slovenci svoj deželni zbor, da bi bil slovenski jezik v šolah enako praven in da bi se zboljšale življenjske razmere prebivalstva, ki je tu živel.

In danes? Ali so lahko zadovoljni Slovenci onstran meje? Ali moremo biti zadovoljni tudi mi, ki predstavljamo matični narod?

Dvanajstega maja 1955 je naša sosedna Avstrija sprejela in ratificirala državno pogodbo, s katero daje v 7. členu enakopravnost slovenskim dr-

žavljanom in s tem tudi pravico do svojih lastnih organizacij, zborovanj in tiska v svojem lastnem jeziku, pravico do osnovnega pouka v slovenskem jeziku, pravico do slovenskih označb in napisov topografskega značaja. Skratka koroški Slovenci so pričakovali, da bodo našli demokratično razumevanje in dobro voljo tudi pri zveznem parlamentu, pri koroškem deželnem zboru in predvsem pri zvezni vladi.

Koroški Slovenci se dobro zavedajo, da so lahko most, ki veže dva naroda — sosedo in sosedni državi, kar bi bil lahko nov in trden element miru v tem delu Evrope.

In če danes ni tako, nam ne sme biti vseeno. Kaj lahko storimo mi, ki smo najbližji sosedje? Veliko potujemo prek meje. Radi si ogledujemo slovenske vasi in znamenitosti onstran Karavank. Prav je, da to delamo še naprej, toda naši stiki morajo postati pristranejši in bolj prijateljski. Povezovanje naj se v večji meri razvija na kulturnem, gospodarskem pa tudi na političnem področju.

Tudi tradicije NOB so ena izmed vezí, ki jih moramo gojiti na Koroškem. Saj imamo v Svečah v Rožu pokopane našega rojaka narodnega

heroja Matija Verdika — Tomaža, ki je med prvimi ponel plamen narodnoosvobodilnega boja prek Karavank.

Gorenjski odred je leta 1943 rešil skoraj 50 mladoletnih ruskih mladincev v Bistrici. Naši borci so šli celo prek Drave in odbori OF so bili organizirani širom Koroške.

Prav ta boj nas je z ljudmi onstran meje še bolj povezal in utrdil prijateljstva, ki nikoli niso bila pozabljena. Tako so prav bivši borci — partizani prvi ustvarili najpristnejše vezi. Ti so tudi dali pobudo, da bi prišlo do tesnejših stikov na kulturnem in športnem področju, vendar pa so še posebej zaželeni tesnejši gospodarski in politični stiki. In če nam je uspelo ustvariti prek naše jeseniške Svobode dobre odnose s Slovenci in Italijani iz Furlanije in Kanalske doline, nam bo to, v to smo lahko prepričani, še lažje s sosedo onstran Karavank.

Zadnje lansko srečanje s skupino koroških Slovencev v Delavskem domu na Jesenicah je pokazalo, da so ti stiki še kako potrebni in zaželeni. Tu bi lahko prišlo do tesnejšega povezovanja med šolsko mladino sosednjih koroških vasi in tudi med gimnazijci iz Celovca in našo mladino. Ko se dogovarjamo, da bi ustanovili poleg kulturno-umetniškega kluba Tone Čufar še klub prijateljev koroških Slovencev, menimo, da so to oblike in načini, kako bi bratske in tovariške vezi najlažje utrjevali.

Naj bi bilo to rahlo opozorilo nam vsem, ki na to obveznost le preveč pozabljamo.

Sedem Prešernovih nagrad na Gorenjskem

V petek, 5. februarja so predstavniki občinskih skupščin Jesenice, Kranj, Radovljica, Trzin in Škofja Loka v hotelu Grajski dvor v Radovljici podelili gorenjske Prešernove nagrade za leto 1970. Zbrane nagrajence in kulturne ter družbenopolitične delavce je pozdravil predsednik radovljiške občinske skupščine in sveta gorenjskih občin Stanko Kajdič. Po kratkem kulturnem programu, ki ga je izvajal nagrajeni moški komorni pevski zbor Stane Žagar iz Kroke in recitator Miran Kenda, je predsednik žirije predstavil nagrajence. Nagrade so prejeli:

JAKA TORKAR — akademski slikar, svobodni umetnik z Jesenic, za skoraj osem metrov dolg relief vgrajen v sejni dvorani občinske skupščine Jesenice. S 40 figurami v kombinaciji plitkega in visokega reliefa, združenih v kompozicijski celoti ponazarja polpreteklo zgodovino Jesenic.

Dr. ANTON POLENEC — biolog, pedagog in strokovni publicist iz Kranja za strokovno raziskovalno, pedagoško in publicistično dejavnost. Nagrajenec je ravnatelj Prirodoslovnega muzeja ter predstojnik oddelka za biologijo in kemijo Pedagoške akademije v Ljubljani.

JANEZ MARENČIČ — fotoamater iz Kranja za svoje delo na področju umetniške fotografije. Nagrajenec je za svoje umetniške fotografije prejel številna odličja in medalje doma in v tujini. Njegovo ime je povezano z ustanovitvijo in delovanjem foto kluba Janez Puhar iz Kranja.

MOŠKI KOMORNI PEVSKI ZBOR STANE ŽAGAR IZ KROPE za desetletno izredno uspešno in kakovostno dejavnost. Zbor je pod vodstvom zborovodja prof. Gašperšiča z vztrajnim in rednim delom dosegel nadpovprečno amatersko raven in se uveljavil tako doma kot v zamejstvu. V desetih letih je zbor imel okrog 420 nastopov

IVAN RIBIČ, književnik in filmski scenarist z Bleda, za svoje književno in filmsko delo. Znan je njegov vojni roman Ljudje onkraj reke, zbirka novel Stopinje v snegu, Zgodba o zakladu, Gozdovi, nadalje povesti Kala, Povesti z gora in druge. Zgodovina slovenske književnosti ga uvršča med vrhove slovenske vojne proze. Zelo se je uveljavil tudi kot filmski scenarist in prejel mednarodna in domača priznanja za nekatere svoje filme. Po njegovih scenarijih so nastali filmi: Doli na miru, Kala, Ne joči Peter,

Proračun občine za 1971 že v razpravi

V torek je bila 23. redna seja sveta za družbeni plan in finance pri SOb Jesenice, na kateri so v edini točki dnevnega reda razpravljali o predlogu proračuna občine Jesenice za leto 1971.

O predlogu proračuna bomo še pisali, zato trenutno posredujemo le skupno vsoto vseh predvidenih dohodkov proračuna. Skupno naj bi letos zbrali 30.460.000 N din dohodkov (lani 27.303.444 din), od katerih bi po določenih odstotkih za potrebe temeljne izobraževalne skupnosti namenili 10.511.000 din (lani realizacija 9.886.115 din), za potrebe proračuna pa 19.949.000 din (lani realizacija 17.417.329).

Predlog proračuna v podrobnosti določa vse postavke tako dohodkov kot tudi izdatkov. Člani sveta so se v celoti strinjali s predlogom, priporočili so le, da naj bi od skupnih sredstev za potrebe temeljne izobraževalne skupnosti 500.000 N din namenili za investicije v šolstvo, da bi za najnujnejše potrebe ureditve nekaterih cest (predvsem ceste na Blejski Dobravi do pokopališča in ceste na Koroški Beli) najeli kredit v višini 500.000 din, 300.000 din naj bi kreditiralo Cestno podjetje, 400.000 din pa podjetje Kovinar. Končno so Skupščini priporočili, da naj bi od sred-

stev za potrebe novoustanovljene Kulturne skupnosti namenili 55% za osnovno dejavnost, 45% pa za vzdrževanje in investicije (od tega 15% za tekoče vzdrževanje, 30% pa za investicije). Predlog proračuna občine za leto 1971 bo sedaj dan v razpravo. O njem bodo razpravljali vsi sveti in skladi pri Skupščini in oba zbora SOb Jesenice. Zatem bodo o predlogu proračuna skupno s programom komunalnih del razpravljali občani na zborih volivcev, dokončno pa naj bi predlog potrdila skupščina občine Jesenice, kar naj bi bilo približno 25. marca.

Učenci strokovnih šol ŽIC zopet pojo

Metalurška industrijska šola na Jesenicah je imela pred leti zelo dober mladinski pevski zbor. Tudi na sedanji poklicni industrijski šoli so ga skušali večkrat ustanoviti, a ni bilo uspeha. Na pobudo mladinskega aktiva in ob razumevanju ravnatelja strokovnih šol ŽIC je v letošnjem šolskem letu uspelo ustanoviti mladinski moški zbor, v katerega se je vključilo 25 učencev. Ti vadijo dvakrat tedensko in so se prvič predstavili svojim sošolcem in predavateljem na proslavi dneva republike, drugič pa na zaključku tradicionalnega tekmovanja kovinarskih šol Gorenjske, ki je bilo 20. januarja v gornjih prostorih Kazine.

Zbor bo vadal tudi v drugem polletju letošnjega šolskega leta in bo nastopil na pevskem srečanju zborov jeseniške občine, ki ga bo organizirala Zveza kulturno prosvetnih organizacij občine Jesenice in bo priredil po možnosti koncert šolskega leta tudi samostojni koncert. Z zborom strokovnih šol ŽIC vzgaja pevovodja Polde Ulaga kader za pevski zbor Jeklar, v katerega se bodo vključili mladi pevci po končanem šolanju. Kakor je železarna Jesenice edina, ki ima svoj pevski zbor, sta tudi poklicna industrijska in tehniška srednja šola med redkimi tovrstnimi šolami z lastnim zborom. Predvsem pa je hvalevredna zamisel pevovodje za indirektno vzgajanje kadra za pevski zbor jeseniških železarjev.

RAZPIS

Upravni odbor Splošne bolnice Jesenice razpisuje prosta delovna mesta za:

— 5 srednjih medicinskih sester za kirurški odd.,
— 1 srednjo medicinsko sestro za interno ambulanto.

Razpis traja do zasedbe delovnih mest.

Kandidati naj vložijo svoje ponudbe s kratkim življenjepisom v 15. dneh po objavi razpisa na naslov: SPLOŠNA BOLNICA JESENICE.

Prednost imajo tisti kandidati, ki imajo stanovanje v občini Jesenice.

Nov kulturni spomenik in spominski muzej

V teh dneh bo na sporedu v naših kinodvoranah spolno-vzgojni barvni film **HELGA IN MIHAEL**

Dolikovci v Radovljici in Kropi

Že v začetku svojega jubilejnega leta — 25-letnice obstoja, so jeseniški dolikovci pokazali izredno aktivnost. V dneh od 30. januarja do 10. februarja se je trinajst članov s petindvajsetimi deli predstavilo v razstavnici dvorani radovljiške graščine. Isto razstavo pa bodo v teh dneh prenesli tudi v Kropo.

Ceprav so se slikarji istočasno pripravljali tudi na skupno razstavo likovnih del slikarjev iz treh železarskih revirjev — Raven, Štor in Jesenic, ki je v teh dneh odprta na Jesenicah in na svojo jubilejno razstavo, ki jo bodo odprli 20. februarja, se poznavalci likovne umetnosti o razstavljenih delih v Radovljici zelo pohvalno izražajo. Na radovljiški razstavi po mnenju likovnih kritikov s svojimi deli najbolj izstopajo pokojni Jože ČEBULJ, Tone TOMAZIN, Pavel LUŽNIK, Janko KOROŠEC in Tine MARKEŽ, solidno kvaliteto pa izražajo tudi Andrej PUC, Jože DAKSKOFLER, Jurij HERMAN, Franc KRAJCAR, Janez KOZAMERNIK, Franc DOLINSEK, Janez AMBROŽIČ in Branko ŠIFRER. Umetnostna zgodovinarica Maruša Avguštin je ob otvoritvi razstave v Radovljici poudarila, da so med jeseniškimi dolikovci slikarji, ki zaslužijo resno pozornost,

ker njihova dela predstavljajo kvaliteto, ki presega poprečje amaterskega slikarstva.

Pridružujemo se temu mnenju, ker se nam zdi, da jeseniški slikarji, ki organizirano delujejo že 25 let, zaslužijo večjo pozornost tudi v slovenskem prostoru, saj je to edinstven primer v Sloveniji. Ob njihovem visokem jubileju pa bi bilo prav, da naredijo še večji razmah v kvaliteto.

Slikarji iz treh železarskih revirjev razstavljajo

Program dela koordinacijskega odbora sindikata združenega podjetja Slovenske železarne vsebuje tudi razvijanje in pospeševanje športnih in kulturnih stikov med slovenskimi železarji. V tem okviru so v soboto, 6. februarja na Jesenicah v mali dvorani Delavskega doma odprli kolektivno slikarsko razstavo slikarjev iz Raven, Štor in Jesenic. Po kratkem kulturnem programu, ki ga je izvajal moški pevski zbor Jeklar pod vodstvom zborovodje Poldeta Ulage, je razstavo odprl predsednik koordinacijskega odbora sindikata ZP Slovenske železarne Franc Ocvirk. Otvoritve so se ude-

ležili tudi predstavniki sindikalne in mladinske organizacije iz Raven, Štor in Jesenic ter večina razstavljalcev. Na prvi kolektivni slikarski razstavi se predstavlja 14 slikarjev z Jesenic z 19 slikami, dva iz Raven s šestimi slikami in eden iz Štor z dvema slikama. Z Jesenic razstavljajo: Janez AMBROŽIČ, Jože DAKSKOFLER, Franc DOLINSEK, Lojze ERMAN, Janko KOROŠEC, Zdravko KOTNIK, Janez KOZAMERNIK, Franc KRAJCAR, Zvonko LUKEŽIČ, Pavel LUŽNIK, Tine MARKEŽ, Branko ŠIFRER, Tone TOMAZIN in Cvetko ZUPAN. Iz Raven razstavljata: Franc BOŠTJAN in Darin-

Predsednik občinskega sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij Jesenice in odbora za odkup in ureditev Finžgarjeve rojstne hiše Joža Varl je po pozdravu vseh navzočih orisal pot od odkupa do ureditve kajže v Doslovčah. Po kratkem kulturnem programu, ki ga je izvajal pevski oktet zabreznške Svobode, je slovenski književnik, petinsedemdesetletni Božidar Borko v imenu Društva slovenskih pisateljev odprl pisateljevo rojstno hišo kot kulturni spomenik in spominski muzej slovenski javnosti. Po ogledu hiše so bili gostje povabljeni na hlevček na gorenjski prigrizek, ki ga je pripravila krajevna skupnost Žirovnica.

Slavnosti pri hiši, ki je bila povsem s 100-letnico rojstva pisatelja in narodnega delavca Franca Saleškega Finžgarja ter slovenskim kulturnim praznikom, je sledil ob 18. uri v kulturnem domu na Breznici koncert moškega ženskega in mešanega zbora Jesenice, ki jih vodi zborovodja prof. Milko Škoberne. O pisatelju Finžgarju je govoril publicist, eseiist in književnik Božidar Borko, ki je v teh dneh slavil 75-letnico rojstva.

Ob tej priliki je Zavod za spomeniško varstvo SR Slovenije izdal tudi svoj 24. zvezek zbirke kulturni in naravni spomeniki Slovenije pod na-

slovom: DOSLOVČE. V lični knjižici, ilustrirani s številnimi slikami, sta Jože Faganel

Luna sije, kladvo bije...

Ob 122. obletnici smrti našega največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna smo se zamislili in želeli počastiti njegov spomin na poseben način.

Zvečer, 6. februarja, smo se zbrali v pesnikovi rojstni hiši pri Ribiču v Vrbi. Zbrali smo se člani amaterskega gledališča Tone Čufar obnem s člani DPD Svoboda Žirovnica-Breznica. Od mnogih povabljenih so se odzvali le maloštevilni naši prijatelji.

Romantično zimsko pokrajino so obsevali lunini žarki daleč preko prastare lipe, vasi, polja in travnikov. Srebrno se je svetlikal zvonik cerkvice sv. Marka. Kot da bi želel doseči vrh Stola, ki se je kakor ogromna kulisa ves bel dvigal v nebo. Škripalo je pod nogami na poti skozi vas.

V Ribičevi hiši nas je sprejela prijazna oskrbnica. Boječi plameni prižganih sveč so kmalu nato obsijali sliko pesnika v »hiši«. V hipu je nastala tišina.

in Janez Bogataj opisala Finžgarjevo življenje in delo ter Finžgarjevo rojstno hišo in izlete v okolico.

S tem so kulturni delavci naše občine, ob izdatni pomoči strokovnjakov in strokovnih služb ter drugih, zelo dostojno proslavili 100-letnico rojstva pisatelja Franca Saleškega Finžgarja in slovenski kulturni praznik ob obletnici smrti dr. Franceta Prešerna.

Zvoki pesmi »Luna sije, kladvo bije« so zazveneli iz mračnega kota v veži. Prvi izrečeni stih »O Vrba, srečna draga vas domača...« so nas še bolj zblížali. »Slep je, kdor se s petjem ukvarja... on živi vmrje brez d'narja«, »Sila spomina« in še in še druge pesmi do »Sv. Senana« in »Železne ceste« je povezal »Magistrale« v eno samo pesnitev. »Zdravica«, ki jo je zapel oktet DPD Svoboda Breznica-Žirovnica nas je vzdramila. In spet smo prisluhnili verzom »O Vrba, srečna draga vas domača«, toda to pot v francoskem, ruskem in italijanskem jeziku, kar dokazuje kako spoštovan je naš pesnik v svetu.

Le-te so povedale dijakinje jeseniške gimnazije in članice Odra mladih. »Oj Triglav moj dom« — pesem Gorenjcev, je zaključila slavnostni del obiska. Po vseh prostorih je nato odjeknila narodna pesem navzočih, ali pa sproščen pogovor. Čas je potekel.

Zapustili smo prostore, kjer je nekoč tekal, vokal in se smejal otrok — pozneje pa najučinkovitejši oblikovalec slovenske besede. »Fridite še kaj«, je rekla oskrbnica v slovo in nas spremila do vrat.

Že smo bili sreli vasi. Tiha je bila in mirna kot prej. Toda zdaj se nam je dozdevalo, da je še lepša, svetlejša ožarjena od luninih žarkov. Obogateni smo odšli z zavestjo, da smo počastili spomin našega največjega pesnika sicer zelo skromno, toda dostojno in na poseben način.

Našega obiska ni zabeležila televizijska kamera, da bi povedala vsem, ki niso mogli priti z nami, kako smo proslavili naš kulturni praznik. Zato pa bo ostal ta večer v mozaiku naših spominov kot lep, bleščeč dragulj.

St

Svinjska glava — aktualna in rekordna

Nedeljska predpustna prireditve, tekmovanje za trofejo Svinjska glava v Črnem vrhu, je bila letos rekordna, saj se je kljub hladnemu vremenu zbralo približno dva tisoč gledalcev. Ti so bili zadovoljni, saj so lahko uživali v domiselnih maskah in ob duhovitih komentarjih predvsem Francija Koširja.

Po lepi stari navadi se je prireditev začela z zamudo. Ko je zastavonoša uradno začel prireditev, so se maske vrstile po progi in skozi cilj. Že kar ob prvi, veliki zemlji je bilo dosti zabave, še posebno ob razgovoru, v katerem je Franci Košir povedal vse o problemih jugoslovanskega hokeja. Za njim so se vrstile maske, ki so predstavljale ženo s košem, Stanlia in Olia, gusarja, smrt, cigansko družino, viteza, težave z reformo, strašilo, pokop dinarja in drugo. Kot zadnji je startal pater — Tone Fornuzzi Tof, ki je v ganljivem govoru govoril o našem gospodarstvu. Govoril je tudi dosedanji župan Španovega vrha, ki se je trudil, da bi povedal, kaj vse je bilo narejeno. Toda kritike je bilo dovolj, saj je pred letom sicer veliko obljubljal, malo pa naredil. Za novega župana Španovega vrha so enoglasno izvolili Franca Pristova — Luko, ki je seveda, kot se spodobi tudi za v bodoče veliko obljubil.

Čas je ob tem hitro minil in vsi so nestrpnost pričakovali objavo rezultatov. Zmagovalec letošnje, po vrsti že pete prireditve, tekmovalce, ki je dosegel najboljši poprečni čas, je bil v maski gusarja Drago Koblar, ki je dobil trofejo in pa pravo, lepo zapečeno svinjsko glavo. Po sebnosti komisija, ki je ocenjevala maske, pa je imela dosti

težavno delo izbrati med številnimi maskami najboljše in jih nagraditi. Prvo mesto sta si zasluženo delili maski pokop dinarja, ki sta jo predstavljala Jože Kunšič in Franci Koblar ter izredno originalna ciganska družina, ki jo je predstavljala Florijan Mlakar z družino. Tretjo nagrado so prisodili maski »Problem federacije« — trojici, ki jo je vodil Niko Brejc, četrto je dobil Bine Kobentar v maski smrti (občinski proračun), peto žena s košem, v katerem je bil Dani Klemenc, šesto Franci Košir za hokejski problem, sedmo je dobil gusar — Drago Koblar, osmo slamnato strašilo Janeza Kavčiča, deveto stari župan v maski hulgana in deseto reforma, ki ji je moral delavec — železar krepko pomagati, da je »prišla skozi cilj« (Tatjana Košir in Teo Lipicer).

Zares lahko še enkrat zapišemo, da je prireditev uspešna, saj so se gledalci zabavali kot le redko.

Kot so bili lahko zadovoljni s programom, pa niso mogli biti z vsem ostalim, kar spada k taki prireditvi — promet in gostinske usluge. Prav gotovo bi morala Ljubljana transport in pa šport-metal, ki imata svoj interes na Črnem vrhu, vsaj upamo, da ga imata, posvetiti prireditvi več pozornosti. Tako pa je na koncu odpovedal promet, marsikdo od gledalcev na Črnem vrhu pa si nimogel privoščiti niti kozarčka pijače, kaj šele kaj drugega za

pod zob. Marsikje poskušajo z različnimi prireditvami, nemalokrat uspešno, pridobiti gledalce in popularizirati kraj, pri nas pa... Odbor za organizacijo prireditve, ki je nastala zelo spontano, tudi ni dolžan poskrbeti na primer za gostinske usluge, če pa bi jih, bi bil nedvomno deležen velike kritike tistih, ki so letos zatajili. Prireditve »Svinjska glava« je nedvomno dobila svoj renome, pa naj bi zato letošnje izkušnje služile drugo leto kot dobra šola.

T. Lipicer

Desno zmagovalec Drago Koblar s humoristoma Tofom in Koširjem

V Celju so gostovali tudi drsalci

Športni delavci DKK Jesenice in HDK Celje so se nedavno dogovorili za tesnejše medsebojno sodelovanje, da bi tako prispevali k nadaljnjemu razvoju umetnostnega drsanja. S tem se želijo po svoje oddolžiti spominu pokojnega inž. Stanka Bloudka, nestorju umetnostnega drsanja pri nas.

Preteklo nedeljo se je 11 mladih Jeseničank pomerilo s svojimi vrstnicami v Celju v medklubskem dvoboju. Tekmovale so v treh starostnih skupinah in sicer v prvi skupini v starosti do 8 let, v drugi do 12 let in v tretji skupini do 16 let. V prvi in drugi so tekmovalce po štiri, v tretji skupini pa po tri tekmovalke iz vsakega kluba. Naše mlade tekmovalke so se kar dobro držale, če upoštevamo, da v Celju v letni sezoni gojijo kotalkanje, ki je hkrati dopolnilna športna zvrst za umetnostno drsanje. Uvrstitev jeseniških tekmovalk:

I. skupina: 3. Renata Magarik — 21,5 točke, 4. Mateja Petač — 21,2, 7. Magda Potočnik — 16,8, 8. Danica Kristan — 16,7.

II. skupina: 5. Breda Škrjanc — 22,9, 6. Irena Arh — 21,4, 7. Hedvika Kokošinek — 21,3, 8. Anica Kristan — 19,1.

III. skupina: 2. Nataša Brun — 35,0, 4. Taja Brunček — 34,0, 6. Eva Pavliček — 33,0.

V skupnem seštevku točk so Celjanke premagale naše v razmerju 301,1:262,9 točke. Ob tem tekmovalcu so se zmenili za povratno srečanje, ki bo 27. februarja na Jesenicah, ko bodo izvedli tudi klubsko prvenstvo in hkrati

zaključek sezone z drsalno revijo, na katero se vneto pripravljajo. Na tej reviji pa bodo sodelovale tudi mlade Celjanke. Na kraju je prav, če povemo, da so Celjani izredno toplo in pristržno sprejeli svoje goste, prav tako pa so se izkazale celjske tekmovalke do svojih nasprotnic. Prepričani smo, da se bodo enako izkazali Jeseničani in naše tekmovalke ob povratnem srečanju na Jesenicah.

Primer medsebojnega sodelovanja, ki so ga vzpostavili Jeseničani in Celjani tudi na področju umetnostnega drsanja kaže, kako je tudi v taki obliki možno popularizirati in širiti to lepo in privlačno športno zvrst. Hkrati pa to opozarja na iniciativnost, ki je samonikla, ob dokaj nedejavnem osrednjem odboru za umetnostno drsanje v Ljubljani.

-rn

V. pokal Evrope

V četrtek, 11. februarja, je odpotovala v Inzing pri Innsbrucku (Avstrija), šestčlanska ekipa tekmovalcev sankaških klubov z Jesenic in iz Tržiča na V. mednarodno tekmovanje za POKAL EVROPE v sankanju na naravnih progah, ki bo 13. in 14. februarja. Ekipo sestavljajo tekmovalci Drago Dokl, Vinco Lavtižar in Franci Rihtar z Jesenic ter Janez Bahun, Rudi Teran in Kati Ovsenek iz Tržiča.

Tekmovanje se bo odvijalo na 1350 m dolgi progi z višinsko razliko 160 m in poprečnim padcem 12%. Na programu so trije teki enoslovni in dva teka dvoslovni, v katerih bodo nastopile dvojice Bahun-Teran iz Tržiča in Lavtižar-Rihtar z Jesenic.

Ekipo vodi Jože Jelovčan, predsednik Sak Jesenice.

J. J.

II. republiško prvenstvo pionirjev

V okviru jugoslovanskih pionirskih iger 1970—1972 pod nazivom TISOČ RADOSTI je bilo v nedeljo 7. februarja na cesti Plavški rovt—Žerjavec s startom na nadmorski višini 850 m II. republiško prvenstvo pionirk in pionirjev v sankanju na naravnih progah z navadnimi sankami. Prvenstvo je bilo v izvedbi sankaškega kluba SD Jesenice, katerega člani so morali del proge zaradi prehodne odjuge za to tekmovanje posebej pripraviti, kar jim je predvsem omogočilo nekoliko hladnejše vreme pred prvenstvom. Tekmovanje je bilo posamezno in ekipno, vsi tekmovalci pa so morali tekmovalno progo prevoziti dvakrat. Proga, ki je bila precej ledena in hitra, je bila med prvo vožnjo dolga 800 m za pionirje in 700 m za pionirke, pred pričetkom druge vožnje pa je bila iz varnostnih razlogov skrajšana pri obeh skupinah za 150 m.

Starterju se je prijavilo 78 tekmovalcev iz osmih občin Slovenije, ki so jih poslali: osnovni šoli Bohinjska Bistrica in heroja Grajzerja iz

Tržiča, DPM Domžale in Jesenice, sankaški klub Kranj, TVD Partizan Sora pri Medvodah in Trbovlje ter SD Alples Železniki. Skupno je nastopilo 35 pionirk, od tega 21 starejših in 14 mlajših ter 43 pionirjev, od tega 25 starejših in 18 mlajših. V ekipnem delu tekmovanja je sodelovalo 13 ekip, od tega 8 ekip pionirjev in 5 ekip pionirk.

Prve so se spustile po progi starejše pionirke, ki so jim sledile mlajše pionirke. Na daljši progi so jim sledili starejši, nato pa kot zadnji mlajši pionirji. Vrstni red posameznih skupin je bil isti tudi v drugem teku, toda z obrnjenim vrstnim redom tekmovalcev.

REZULTATI: POSAMEZNIKI:

St. pionirke: 1. Marjanca KAVČIČ, TVD Sora, 1:42,0; 2. Vilma KOLEN, O. Š. Tržič, 1:47,8; 3. Nevenka RAZINGER, DPM Jesenice, 1:51,0; 4. Darinka RAVNIK, O. Š. Boh. Bistrica, 1:53,3; 5. Danica ČOP, DPM Jesenice, 1:54,2; ostali rezultati tekmovalk DPM Jesenice: 6. Zin-

ka SMOLEJ, 1:56,4; 7. Marjetka TERSEGLAV, 1:56,8.

MI. pionirke: 1. Vanja PETELINKAR, TVD Sora, 2:04,2; 2. Marija ŽMITEK, O. Š. Boh. Bistrica, 2:07,9; 3. Barbka KLINAR, 2:09,9; 4. Francka POLC, 2:11,0, obe DPM Jesenice; 5. Mojca RESMAN, Sak Kranj, 2:11,4; 8. Marica BRANC, DPM Jesenice, 2:15,7.

St. pionirji: 1. Vojko VEBER, TVD Sora, 2:08,0; 2. Zdravko CESAR, O. Š. Boh. Bistrica, 2:10,4; 3. Miha PETERNEL, DPM Jesenice, 2:15,3; 4. Jože MAREN, 2:17,7; 5. Jože NEMEC, 2:18,5, oba O. Š. Tržič; ostali rezultati tekmovalcev DPM Jesenice: 6.—7. Marjan JAMAR in Zvonka KLINAR, 2:18,6.

MI. pionirji: 1. Jože RAMPRE, DPM Jesenice, 2:20,2; 2. Franci KAVČIČ, TVD Sora, 2:20,7; 3. Marjan TERAN, 2:22,1; 4. Tone KOKALJ, 2:24,6, oba Alples Železniki; 5. Bogo VIDIČ, Sak Kranj, 2:24,7; ostali rezultati tekmovalcev DPM Jesenice: 8. Silvo REKAR, 2:34,3.

EKIPE:

Pionirke: 1. DPM Jesenice, 10:02,5; 2. TVD Partizan So-

ra, 10:21,8; 3. O. Š. Boh. Bistrica, 10:22,6; 4. O. Š. Tržič, 10:31,5; 5. Sak Kranj, 11:02,5.

Pionirji: 1. DPM Jesenice, 11:47,0; 2. O. Š. Tržič, 12:14,3; 3. SD Alples Železniki, 12:33,8; 4. TVD Partizan Sora, 12:34,0; 5. Sak Kranj, 13:00,9; 6. DPM Domžale, 13:01,6; 7. TVD Partizan Trbovlje, 13:39,4; 8. O. Š. Boh. Bistrica, 14:03,6.

Prvenstvu so prisostvovali tudi predsednik sankaške zveze Slovenije Edi Delopst, sekretar republiškega odbora zveze prijateljev mladine Slovenije Stane Urbančič, predsednik DPM Jesenice Bernard Jakopič in predsednik pionirske komisije pri DPM Jesenice Teodor Kreuzer. Po končanem tekmovalstvu je občinska zveza DPM Jesenice nudila vsem nastopajočim okusno enolončnico in čaj, Janez Hrovat — trener slovenskih sankašev pa jim je predvajal barvni film 5-4-3-2-1-HOP o mednarodnem sankaškem tekmovanju za veliko nagrado Avstrije na umetni sankaški progi v Iglsu pri Innsbrucku, Avstrija, ki ga je posnel leta 1968.

J. J.

Kaj bomo gledali v kinu

Kino RADIO

13. in 14. februarja nem. barv. film **HELGA IN MIHAEL**, v režiji Ericha F. Bendera, v glavni vlogi Ruth Gassmann, ob 17. in 19. uri.

15. februarja amer. barvni film **KAKO UBIJES SVOJO ŽENO**, v režiji Richarda Quina, v glavni vlogi Jack Lemmon, ob 17. in 19. uri.

16. in 17. februarja ital.-šp. barvni film **SKRIVNOST BENGALSKE DŽUNGLE**, v režiji Umberta Lenzi, v glavni vlogi Richard Harrison, ob 17. in 19. uri.

18. februarja franc. barvni film **SANATORIJ ZA ŽENE**, v režiji Davea Younga, v glavni vlogi Robert Hossein, ob 17. in 19. uri.

19. februarja amer. barvni CS film **HISA IZ KART**, v režiji Johna Guillermina, v glavni vlogi Orson Welles, ob 17. in 19. uri.

20. februarja ital.-amer. barvni film **ŽIVI ALI SE BOLJE MRTVI**, v režiji Ducca Tesarija, v glavni vlogi Giuliano Gema, ob 17. in 19. uri.

Kino PLAVZ

13. in 14. februarja ital.-šp. barvni CS film **SKRIVNOST BENGALSKE DŽUNGLE**, ob 18. in 20. uri.

15. in 16. februarja nem. barvni film **HELGA IN MIHAEL**, ob 18. in 20. uri.

17. februarja franc. barvni film **SANATORIJ ZA ŽENE**, ob 18. in 20. uri.

18. in 19. februarja franc.-ital. barvni film **PRIMI HUDICA ZA REP**, ob 18. in 20. uri.

20. februarja nem. barvni film **HURA, SOLA GORI**, ob 18. in 20. uri.

Kino DOVJE

13. februarja — **ZAPRTO!**
14. februarja amer. barvni CS film **POJEM PESEM DOMINIQUE**.

14. februarja šp.-ital. barv. film **STIRJE DOLARJI ZA MASČEVANJE**.

15. februarja angl. barvni CS film **LIGEJIN GROB**.

17. februarja nem. barvni film **HELGA IN MIHAEL**.

20. februarja franc.-ital. barvni film **PRIMI HUDICA ZA REP**.

Kino KRANJSKA GORA

13. februarja amer. barvni film **DESPERADOSI**.

14. februarja franc.-ital. barvni film **PRIMI HUDICA ZA REP**.

15. februarja amer. barvni CS film **POJEM PESEM DOMINIQUE**.

16. februarja amer. barvni film **KAKO UBIJES SVOJO ŽENO**.

18. februarja ital.-šp. barv. CS film **SKRIVNOST BENGALSKE DŽUNGLE**.

20. februarja nem. barvni film **HELGA IN MIHAEL**.

Kino DELAVSKI DOM JAVORNIK

13. februarja šp.-ital. barv. film **STIRJE DOLARJI ZA MASČEVANJE**, ob 19. uri.

14. februarja amer. barvni film **DESPERADOSI**, ob 17. uri in ob 19. uri amer. barv. film **KAKO UBIJES SVOJO ŽENO**.

17. februarja franc.-ital. barvni film **PRIMI HUDICA ZA REP**, ob 19. uri.

20. februarja ital.-šp. barv. CS film **SKRIVNOST BENGALSKE DŽUNGLE**, ob 19. uri.

ZAHVALA

Ob nenadni in nenadomestljivi izgubi naše ljubljene

ANČKE VALENTAR por. Batagelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje in vence, sočustvovali z nami, ter izrazili osebno ali pismeno iskrene besede sožalja.

Toplo zahvalo smo dolžni tudi zdravnikom in sestram internega oddelka Bolnice Jesenice, ter dr. Jensterlu za trud, da bi jo ohranili pri življenju; nadalje pevcem in godbi na pihala za žalostinke, voznikom osebnih avtomobilov, skratka vsem — za vse, kar so dobrega storili ljubi mami in kakorkoli počastili njen spomin.

Zalujoči: mož Rafael, hčerke Draga, Anica, Sonja in sin Cena z družinami.

IZGUBLJENA URA

V ponedeljek 8. t. m. sem na poti skozi podvoz do Supermarketa izgubil zapestno uro. Poštenega najditelja prosim, da mi jo vrne proti nagradi na naslov: Korenini Karl, Prešernova 24.

ZAHVALA

Ob prerani smrti našega ljubega moža, sina, očeta in strica

PETRA JELOVČANA - PERA majorja jug. voj. letalstva

se zahvaljujemo tov. Albinu Polku pri organizaciji pogreba, tov. Francu Božiču in Janku Burniku, predstavnikom občinske skupščine oziroma političnih organizacij Jesenice za sprejem aviona s posmrtnimi ostanki na Brniku. Enako zahvalo izrekamo podpolkovniku Cvjetanu Vukašinu za sprejem na Brniku in prevoz na Jesenice ter Francu Konoblju-Slovenku. Lepa hvala za poslovilne besede majorju Danilu Pupovcu, majorju Antonu Pernetu in tov. Binetu Kobentarju. Njegovim soborcem iz NOB, prijateljem letalcem iz Zadra, Pulja in Brežic, načelniku vazduhoplovne akademije VP 4067 (Zemunik) polkovniku Momčilu Nikiću in polkovniku Milanu Podgorniku VP 4067 se zahvaljujemo za poslano brzojavko in izrečena sožalja. Zahvala tudi vsem prijateljem in znancem, ki so se udeležili pogrebnih svečanosti, darovalcem vencev in cvetja, kapetanu Vuksanoviću in vojski iz Bohinjske Bele za prevoz, častno stražo in salvo, godbi ljubljanske vojne garnizije, kakor tudi vsem prevoznikom z osebnimi avtomobili. Lepa hvala vsem za zadnje spremstvo na pokopališče in za izrečena sožalja.

Globoko užaloščeni: žena Dobrila s sinom Perom, mama, brat Janko, sestra Slavka in brat Stevo z družinami.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta

ALOJZA PUKŠIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam kakorkoli pomagali v teh težkih dneh, nam ustmeno ali pismeno izrekli sožalje, ga spremili na njegovi zadnji poti in tistim, ki so zato nudili svoja osebna vozila.

Posebej se zahvaljujemo osebju socialnega zavoda »Dr. Franceta Berglja« za skrbno nego pokojnika v času njegove težke bolezni in obema govornikoma za poslovilne besede.

Zalujoči: žena Apolonija, hčerke in sinovi z družinami in drugi sorodniki.

ZAHVALA

Sindikalni organizaciji in upravi ŽIC se toplo zahvaljujem za pozornost in poslovilno darilo ob mojem odhodu v pokoj.

Ema Malovrh

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru elektrodne oddelka se prisrčno zahvaljujem za prejeto darilo ob novem letu.

Anica NOVAK

ZAHVALA

Zahvaljujem se ženi in hčerkam in sinu Janezu pokojnega Alojza PUKŠIČA, bivšega oskrbovanca tukajšnjega doma, za podarjenih 1.000 N din namesto vencev na grob pokojnika.

Enako se zahvaljujemo Francki Šolar za poklonjenih 100 din.

Zavod dr. Franca Berglja na Jesenicah

Na tradicionalnem kurirskem smuku nad 200 tekmovalcev

V nedeljo, 7. februarja je bilo na Pristavi spet vse živo. Mladi in starejši smučarji so se zbrali na XIII. tradicionalnem smuku, ki je posvečen petim padlim kurirjem iz kurirske karavle G 22, ki je bila za Mavrami pod Belsko planino.

Kdor spremlja to hvalevredno smučarsko prireditev, lahko ugotovi, da je udeležba tekmovalcev vsako leto izjemna, kar gre zasluga prizadevnim tovarišem v KO ZB NOV Javornik-Koroška Bela pa tudi smučarskim delavcem SK Jesenice, ki se vsako leto radi odzovejo k sodelovanju.

To pot se je sonce trdovratno skrivalo in celo nekaj nepopustljive megle ni hotelo razkriti ta prelepi del naših Karavank. To pa ni motilo naših smučarjev in smučark od najmlajših do udeležencev NOB v borbi za čim boljšo uvrstitev.

REZULTATI:

Člani ZB NOV — (9 tekmovalcev): 1. Ožbi Vister, KO ZB NOV Plavž, 0:43,5, 2. Janez Smolej, KO ZB NOV Žirovnica, 0:44,2, 3. Zvone Hutar, KO ZB NOV Sava, 0:44,2.

Ekipno — člani ZB NOV: 1. ekipa KO ZB Plavž — 2:13,9 v

sestavi: Ožbi Vister, Franc Gašperin in Srečko Taler, ki je osvojila prehodni pokal, 2. ekipa KO ZB NOV Javornik-Koroška Bela v sestavi: Karel Bohinc, Janko Smolej in Karel Kleindinst.

Člani športnih organizacij — 37 tekmovalcev: 1. inž. Peter Lakota, SK Jesenice, 1:08,9, 2.—3. inž. Andrej Klinar, SK Jesenice, 1:11,6, 2.—3. Jure HAFNAR, SK Jesenice, 1:11,6.

Članice — 6 tekmovalk: 1. Romana Lakota, SK Jesenice, 1:20,5, 2. Olga Vilman, PD Javornik, 1:22,4, 3. Draga Vindišar, SK Jesenice, 1:27,2.

St. mladinci — 13 tekmovalcev: 1. Tomaž Bernik, SK Jesenice, 1:10,5, 2. Janez Gašperin, SK Jesenice, 1:14,7, 3. Janez Babič, SK Jesenice, 1:15,7.

St. mladinke — 3 tekmovalke: 1. Sonja Gazvoda, SK Jesenice, 1:19,5, 2. Jelka Pečar,

SK Kranjska gora, 1:24,3, 3. Breda Krušic, SK Jesenice, 1:26,4.

Ml. mladinci — 24 tekmovalcev: 1. Matjaž Šoberl, 1:10,9, 2. Milan Vovk, 1:12,4, 3. Jani Saksida (vsi SK Jesenice) 1:14,1.

Ml. mladinke — 6 tekmovalk: 1.—2. Neva Veskovič, SK Jesenice, 1:27,6, 1.—2. Boža Fon, TVD Bled, 1:27,6, 3. Metka Grilc, SK Jesenice, 1:31,9.

Ekipno — najbolje uvrščeni član, članica, st. mladinec in mladinka, ml. mladinec in mladinka, je osvojilo smučarsko društvo Jesenice s časom 7:37,9 v sestavi: inž. Lakota Peter, Romana Lakota, Tomaž Bernik, Sonja Gazvoda, Neva Veskovič in Matjaž Šoberl.

Prehodni pokal tovarne ELAN Begunje za mladince in mladinke je prav tako osvojilo smučarsko društvo Jesenice s časom 5:08,0 v sestavi: Tomaž Bernik, Sonja Gazvoda, Neva Veskovič in Matjaž Šoberl.

St. pionirji — 49 tekmovalcev: 1. Branko Smolej, TVD Javornik — 0:18,2, 2. Boris

Gluhar, OŠ Kor. Bela — 0:18,3, 3. Sašo Oblak, OŠ Prežihov V. — 0:18,4, 4. Miran Sluga, OŠ Kr. gora — 0:18,5, 5. Bojan Hribar, TVD Bled — 0:18,6.

St. pionirke — 23 tekmovalk: 1. Slavica Kerec, OŠ Prežihov V. — 0:19,1, 2. Slavica Pečar, TVD Gorje — 0:19,2, 3. Jožica Košir, OŠ Kr. gora — 0:19,4, 4. Dubravka Tavčar, OŠ T. Čufar — 0:20,3, 5. Branka Huter, OŠ Prežihov V. — 0:20,6.

Ml. pionirji — 22 tekmovalcev: 1. Tadej Šporn, TVD Javornik — 0:20,0, 2. Miha Jelovčan, OŠ Kr. gora — 0:20,1, 3. Bojan Kuhar, OŠ Kr. gora — 0:20,5, 4. Samo Zupanec, TVD Bled — 0:20,7, 5. Samo Podlincec, OŠ Žirovnica — 0:20,9.

Ml. pionirke — 10 tekmovalk: 1. Karin Pajnter, SK Jesenice — 0:22,3, 2. Damjana Konič, OŠ Kor. Bela — 0:22,5, 3. Jana Justin, TVD Gorje — 0:24,8, 4. Mirjam Frelih, OŠ Kor. Bela — 0:25,3, 5. Danica Kovačič, OŠ Kr. gora — 0:27,8.

Prehodni pokal — kip borca je ponovno osvojila osnovna šola Kranjska gora z ekipo treh starejših in treh mlajših pionirjev, ki so dosegli najboljši skupni čas 1:59,2 pred ekipo osnovne šole Koroška Bela s časom 2:02,3. Dobro iz-

glede je imela tudi ekipa osnovne šole Prežihov Voranc Jesenice, ki pa žal ni bila popolna kot je bilo določeno v razpisu tekmovanja. Vendar pa kaže, da bo borba za prehodni pokal — kip borca prihodnje leto precej ostrejša in doslej uspešnim mladim Kranjskogorcem ne bo lahko.

Pred razglasitvijo rezultatov je vse tekmovalce in prijatelje smučarskega športa pozdravil predsednik KO ZB NOV Javornik-Koroška Bela, ki je nekaj besedah obudil spomin na naše težke dni borbe in hudih preizkušanj, za njim pa še komisar gorenjskih kurirjev Jože Pehlaj-Krištof. Vsem zmagovalcem in zmagovalkam so razdelili diplome, pokale in vredna praktična darila.

Med tem, ko so se tekmovalci hrabro spuščali po smučarskih strminah, pa je delegacija položila vence na spominsko obeležje padlim borcem na Medjem dolu, že pred njo pa je nekdo prižgal svečo.

Kurirski smuk je ena od prireditev, ki je načela vrsto praznovanj ob 30-letnici vstaje jugoslovanskih narodov. Po udeležbi in izvedbi je te pomembne otvoritve tudi vredna.

Republiško prvenstvo na Starem vrhu

V nedeljo, 7. februarja, je bilo na terenih Starega vrha republiško prvenstvo v slalomu za članice in člane. Pomankanje snega v letošnji zimi je sicer onemogočilo prizadevnim športnikom delavcem Transturista — Skofja Loka, da bi izvedli tudi veleslalom, zato pa so nastopili v slalomu vsi najboljši Jugoslovani. Izven konkurence so nastopili tudi Hrvatje.

Na dveh ledenih progah so imeli vsi tekmovalci dosti preglavic. Prvo progo, katero je postavil prof. Šmitek, dobrim tekmovalcem ni delala toliko preglavic, ker je bila tekoča. Druga proga pa je bila usodna posebno za dobre tekmovalce, ker sta bila tempo in ritem zelo sekana. Prvo uvrščeni tekmovalci so vložili vse znanje in le športna sreča jim je naklonila uspeh, saj ni nobeden vozil brez napake. Največjo izgubo je imel Blaž Jakopič, saj ga

je napaka stala kar dobro sekundo.

Že štart članic na drugi progi je pokazal, da bo ta tek usoden za marsikoga. Vse favoritkinje so obležale na progi in tako je postala slovenska prvakinja Tanja Žerjav, ki je imela v prvem teku 6. mesto, kar si pred tekmovanjem ni nadejala.

REZULTATI — članice: 1. Tanja Žerjav — Olimpija — 133.34, 2. Vida Tevž — Fužinar — 137.86, 8. Eti Kurnik — Akademik — 137.89;

člani: 1. Marko Kavčič — Olimpija — 104.07, 2. Blaž Jakopič — Jesenice — 104.42, 3. Jože Gazvoda — Branik — 105.60, 4. Cena Štravs — Jesenice — 197.89, 5. Andrej Ponikvar — Jesenice — 110.35, 10. Tomaž Ramuš — Jesenice — 117.23;

V tako močni konkurenci sta se od naših posebno izkazala Cena Štravs in Tomaž Ramuš. **P.**

Mladinci Kranjske gore državni prvaki

V preteklem tednu je bilo na Jesenicah odigrano državno prvenstvo v hokeju na ledu za mladince. Prvenstva so se udeležili ekipe Partizana iz Beograda, Jesenice in Kranjska gora ter Olimpija iz Ljubljane, ki je nastopila izven konkurence.

Doseženi so bili naslednji rezultati:

Jesenice : Olimpija 1:10,
Jesenice : Partizan 7:6,
Jesenice : Kr. gora 1:8,
Kr. gora : Olimpija 16:2,
Kr. gora : Partizan 14:2,
Olimpija : Partizan 15:3.

Tako je bil končni vrstni red naslednji:

1. Kr. gora	2 2 0 0	22: 3 4
2. Jesenice	2 1 0 1	8:14 2
3. Partizan	2 0 0 2	8:21 0

Ob upoštevanju tekem z Olimpijo pa bi bila prva Kr.

gora, druga Olimpija, tretje Jesenice in četrti Partizan.

Prvo mesto je zaslužno osvojila Kranjska gora. Glavno breme v ekipi so nosili igralci ligaškega moštva, razveseljivo pa je bilo, da je tudi tretji napad, ki je bil sestavljen iz samih pionirjev, prikazal lepo igro in tudi dosegal zadetke. Vsi igralci novega mladinskega državnega prvaka pa so izšli iz pionirske hokejske šole, s katero so pričeli na Jesenicah pred petimi leti. **Z.**

Začetek slovenskega prvenstva

Kegljaška zveza Slovenije je razpisala moško ekipno prvenstvo Slovenije za leto 1971. Pravico na tem prvenstvu imajo ekipe, ki so se na prvenstvu za leto 1970 uvrstile od prvega do dvanajstega mesta, ter štiri prvo uvrščene ekipe iz kvalifikacijskega tekmovanja — skupaj 16 ekip.

Tekmovanje bo na osmih

avtomatskih štiriteznih kegljiščih in to na kegljiščih Jesenice, Kranj, Ljubljana — Maks Perc in Ljubljana — Saturnus, Trbovlje, Hrastnik, Zalec in Maribor. Samo tekmovalci se prične v soboto, 13. februarja in bo končano predvidoma 18. aprila 1971. Vsako moštvo nastopa z osmimi tekmovalci in vsakem kegljišču enkrat in to veza-

no sobota — nedelja. Ocenjevanje ekip bo po sistemu slabih točk od 1—16 tako, da prejme ekipa, ki je dosegla na enem kegljišču najboljši rezultat, eno točko, najslabša 16 točk. Ekipa, ki v osmih nastopih doseže najmanjše število slabih točk je zmagovalec in moštveni prvak Slovenije za leto 1971.

V prvem kolu nastopa ekipa Jesenic v Mariboru in Zalcu, medtem, ko ekipa Kranjske gore nastopa na kegljišču v Trbovljah in Hrastniku.

Na avtomatskem kegljišču Podmežakljo bodo nastopale v soboto in nedeljo ekipe Gradis (Ljubljana) : Ljubljana (Center) in Saturnus (Ljubljana) : Slovenj Gradec.

Jeseniški kegljači so se za to tekmovalno razmeroma solidno pripravili in lahko računamo, da se bodo enakovredno borili z ostalimi ekipami za najboljšo uvrstitev. Za moštvo bodo nastopali: Šlibar, Hafner M., Hafner J., Oblak, Frelj, Železnikar, Jeklar, Črv, Tarman in Savnik. Favorit je lanskoletni prvak »Triglav« iz Kranja.

Za vrh se bodo borili tudi »Branik« in »Konstruktor« iz Maribora in »Gradis« Ljubljana med katere se bo skušala vriniti ekipa »Jesenice«. Tekmovanje bo zanimivo in ni izključeno, da bo treba počakati do zadnjega, četrtega kola, da bo znan zmagovalec.

Ekipi Jesenic želimo čimveč uspeha in čimboljšo uvrstitev v jubilejnem 20. letu obstoja. **—nc**

Olimpija : Jesenice 39 : 47 (16 : 24)

Košarkarice Jesenic so pričele s pripravami za novo tekmovalno sezono. V soboto so gostovale v Ljubljani, kjer so se srečale z bivšim zveznim ligašem — ljubljansko Olimpijo. Po obojestransko slabi in neučinkoviti igri so naše zanesljivo zmagale.

Jesenčankam se je poznalo, da še niso kondicijsko dovolj pripravljene, vseeno

pa so se borile in z borbenostjo tudi zmagale. Ljubljankam pa se pozna, da nastopajo močno pomlajene, saj so od stare ekipe ostale le štiri igralkke.

Koške za Jesenice so dosegle:

M. Vudrič 20, Bertancelj 13, A. Vudrič 4, Vujatovič 4, Ivnik 4, Koren 2.

B. F.

Čebulj prvi, Zgonc in Ražman drugi

Na republiškem prvenstvu v judu za pionirje in mladince v Ljubljani je sodelovalo tudi sedem naših fantov. Od tega so se trije uvrstili v polfinale in dalje v finale.

Pionirji do 64 kg:

Zgonc (Jes.) : Adlešič (OI) 3:0, Čebulj (Jes.) : Golt (Br)

10:0; finale: Čebulj (Jes.) : Zgonc (Jes.) 3:0.

Starejši mladinci do 63 kg:
Hajaš (MS) : Petek (OI) 0:7, Ražman (Jes.) : Golubič (Br) 10:0; finale: Petek (OI) : Ražman 7:0.

Vsi trije se bodo udeležili državnega prvenstva, ki bo v Ljubljani 20. februarja.

Letošnji zimski pohod na Stol

Vsakoletni množični zimski pohod na najvišji vrh Karavank v spomin velike bitke 20 prvoborcev jeseniške Cankarjeve čete s preko 4.000 Nemci in domačimi izdajalci postaja množična telesnovzgojna in planinsko alpinistična manifestacija.

Tudi letos občinski odbor ZZB NOV Jesenice v najtesnejši povezavi s Planinskim društvom Jesenice ter alpinističnim odsekom Jesenice intenzivno pripravljajo letošnji šesti zimski pohod na Stol, ki bo v soboto in nedeljo, 20. in 21. 2.

Organizatorji se bodo potrudili, da bosta pravočasno vsaj za silo odprti in oskrbovani planinski postojanki Valvasorjev dom pod Stolum in Prešernova koča na Stolu. Ob tej priliki bo izveden tudi drugi turni smuk.

Letošnji pohod bo imel še posebno obeležje, saj bomo s tem proslavili tudi 30-letnico vstaje jugoslovanskih narodov in ustanovitve OF.

Organizatorji vabijo tudi vas, da se tega spominskega pohoda udeležite!